

ప్రశంస

డిసెంబర్

1995

తొలిసంగీయ కారంజ్

- * ప్రకాశ్
- * తిను
- * బి. ఎస్. ప్రభాకర్
- * ఎం. ఎన్. కే.
- సా కృ ప్రకాశ్
- * యు. ఎస్. రాన్
- * శ్రీమతి అరుణా ఆర్. కారంత
- * ఎం. ఎన్. కే.
- * ఎన్ ఎస్ ఎస్
- * హా. రా.

బిది ప్రతి: 2 రూ. 50 పే.

With Best Compliments from:

KARNATAKA INSECTICIDES & FUNGICIDES

Plot No. 27-B, II Phase, Peenya Industrial Area

BANGALORE - 560 058

PRODUCTS formulated and sold

- SVR Carbendazim 50% WP ISI marked
- A Broad Spectrum Systemic Fungicide recommended for Coffee Collar Rot, Black Rot & Brown-eye spot.
- Available in 50gms. 100 gms., 500 gms. and 1 kg. at economical prices.
- SVR BHC 50% WP
- Guaranteed quality, Recommended for swabbing stems for control of Coffee White stem Borer.

BAYLETON 25 WP

- Systemic Fungicide for Effective Coffee Leaf Rust Control. (It has the Registered Trade Name of Bayer AG Leverkusen West Germany). Bayleton Technical is imported from West Germany.

Marketed by:

S.V. Rangaswamy & Co. Ltd.

No. 2, III Cross, Kalasipalyam New Extension

BANGALORE - 560 002

ಸಂಪುಟ ೧೩	ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೫	ಸಂಚಿಕೆ ೩
----------	---------------	----------

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ಗೌರವ ಸಲಹೆಗಾರರು : ಶ್ರೀ ಅ. ರಾ. ಸೀ. ಶ್ರೀ ಕೇಪಗಿರಿ	ಅಪರಂಜಿ ಕಿಡಿ ಪ್ರಕಾಶ್ 3
	ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಶಿವು 5
ಸಂವಾದಿ : ಶಿವಕುಮಾರ್	ಪರಶಿವನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ ಶಿವು 6
ಚಂದಾ ವಿವರ : ಬಿಡಿ ಪ್ರತಿ : 2 ರೂ 50 ಪೈಸೆ ವಾರ್ಷಿಕ ಚಂದಾ 25 ರೂ.	ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಂಹಾರ ಬಿ. ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್ 13
	ಸಂಭವಾಮಿ ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ. 19
	ಆದ್ಯಷ್ಟ ಸಾ. ಕೃ ಪ್ರಕಾಶ್ 23
ಅಜೀವ ಚಂದಾ : 250 ರೂ.	ಹೊಸ ಆಫೀಸು ಕೇರುವಾಗ ಯು. ಎಸ್. ರಾವ್ 26
ವಿಳಾಸ : ಅಪರಂಜಿ ಕಾರ್ಯಾಲಯ 36, 6ನೆಯ ಮುಖ್ಯ ರಸ್ತೆ ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ ಬೆಂಗಳೂರು 560 003	ಧಾರವಾಡ ಬಂದರ ಆಗಲೇಬೇಕು ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾರಂತ 32
	ಸೋಮಾರಿಗ್ಗು ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ. 34
ಕೆಲಸದ ವೇಳೆ : ಬೆಳಿಗ್ಗೆ 8 ರಿಂದ 10 ಗಂಟೆಯವರೆಗೆ	“ಪೀನಟ್ ಬ್ರಿಟ್ಲೆ” ಎನ್. ಎಸ್. ಎಸ್. 37
	ನಗನೆ ಕವಿ ಕುಮಾರವ್ಯಾಸ ಹಾ. ರಾ. 39

ಮುದ್ರಣ : ಇಂಪ್ರೆಷನ್ಸ್, ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ, ಬೆಂಗಳೂರು - 560 003

ಅಪರಂಜಿ

(ತಿಳಿನಗೆಯ ಕಾರಂಜಿ)

ಸಂಪುಟ ೧೩

ಡಿಸೆಂಬರ್ ೧೯೯೫

ಸಂಚಿಕೆ-೩

ಇಂದ್ರನು ಯಾರು ? ಪ್ರಜಾಪತಿ ಯಾರು ? ಸ್ತನಯಿತ್ನುವೇ ಇಂದ್ರನು ಪ್ರಜಾ ಪತಿಯು ಯಜ್ಞ

—ಬೃಹದಾರಣ್ಯಕ

ಯಜ್ಞ ವೆಂದರೆ ದೇವತೆಗಳಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ತ್ಯಾಗ ಎಂಬರ್ಥವಿದೆ. ದೇವತೆ ಗಳು ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಹವಿಸ್ಸನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಬೇಕಾದುದನ್ನು ಕೊಡುವವರು, ಪ್ರಜೆಗಳಿಂದ ಪೋಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಅಶ್ವಾಸನೆಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದನ್ನೋ ಆರ್ಧವನ್ನೋ ಒಲ್ಲದ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಕೊಡುವವರು ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವ ವಿರುವಡೆಯಲೆಲ್ಲ ಇದ್ದಾರೆ. ಸದ್ಯದಲ್ಲೇ ಎರಡುಯಜ್ಞಗಳಿವೆ.

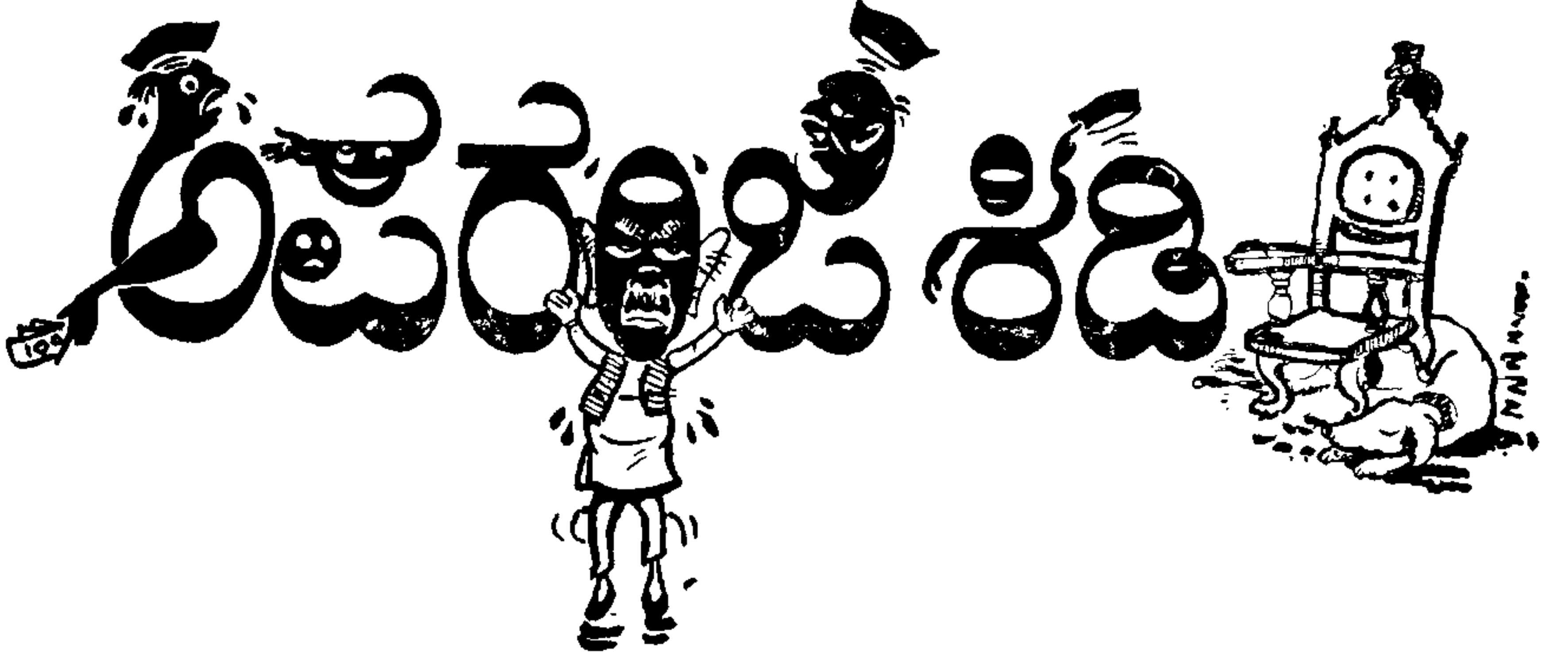
ಸ್ತನಯಿತ್ನು ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಸಿಸುವ ಶಕ್ತಿ. ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಸಖತ್ ಹಿಂಸೆಯಾಗುತ್ತಿರುವ ಕಡೆಯಲ್ಲೂ ಯಜ್ಞ ವಿರುತ್ತದೆ.

ಯಜ್ಞ ವೆಂದರೆ ಪಶುಗಳಂತೆ, ಏಕೆಂದರೆ ಯಜ್ಞದಲ್ಲಿ ಪಶುವಧೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಅದು ತುಂಬಾ hide bound. ಅಮಾಯಕರ ವಧೆ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದೆ ಜಗತ್ತಿನ ಎಲ್ಲೆಡೆ, ಈ ಪಶುಯಜ್ಞ ದಿಂದಲೇ ಪ್ರಜಾಪತಿಯು ಯಾರು ಎಂದು ನಿರ್ಣಯವಾಗು ತ್ತದೆ.

ಅಪರಂಜಿ ನಗುವಳೋ ಅಳುವಳೋ ತಿಳಿಯದು, ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರು ಒಸರುತ್ತಿದೆ.

ಪ್ರಕಾಶ್

ಗ್ರಾನೈಟ್ ಹಗರಣ, ಮದರಾಸ್‌ಗೆ ಸದನ ಸಮಿತಿ
ಹೌದು, ಯಾವ ಕಲ್ಲನ್ನೂ ತಿರುಗಿಸದೆ ಬಿಡಬಾರದು !

-ಸುದ್ದಿ

* * * *

ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿ ಮಳೆ ಬೇಕಾದರೂ ನ್ಯೂಜೀಲೆಂಡ್ ಟೀವೇನ್ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳಿಸು
ತ್ತಾರಂತೆ ! !

* * * *

ಪೋಲೀಸರ ಮಾನಸಿಕ ಆರೋಗ್ಯಕ್ಕೆ ಮದ್ದು

-ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಅನುಕಂಪ ಎಂಬ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ನನ್ನು ಹೇರಳವಾಗಿ ಬಳಸ ಬಹುದು !

* * * *

ಖೊಟ್ಟಿ ರೇಷನ್ ವಿರುದ್ಧ ನೀಡಿದವರಿಗೇ ಇಲಾಖೆ ತಿರುಗೇಟು

-ಸುದ್ದಿ

ಸಮಾಜ ಸೇವೆ ಏಕೆ ನಾವು ಮಾಡುಲ್ಲ ಅಂತ ಈಗರ್ಥವಾಯಿತು !

***

***

***

***

ಪ್ರಭಾಕರನ್ ಭಾರತಕ್ಕೆ : ಮನವಿ

-ಸುದ್ದಿ

ಸರಿ, ವೀರಪ್ಪನ್ ಹಿಡಿದಂತೆಯೇ ! !

* * * *

ಆಸ್ಪತ್ರೆಗಳ ಸುಧಾರಣೆಗೆ 550 ಕೋಟಿ ರೂ. ವಿಶ್ವ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಸಾಲ

-ಪತ್ರಿಕೆ

ಸರಿ, ಯಾರ ಸುಧಾರಣೆ ಆಗುತ್ತೋ ? ?

* * * *

ಬನ್ನಿ, ಸುಮ್ಮದ್ದ, ಸಂಪದ್ಭರಿತ ಕರ್ನಾಟಕ ಕಟ್ಟಲು ದುಡಿಯೋಣ

-ರಾಜ್ಯದ ಸಂದೇಶ

ಲೈಟ್ ಇಲ್ಲದೆ, ಈ ಸಂದೇಶ ಹೇಗೆ ಓದೋದು ? ?

* * * *

ಸ್ವಷ್ಟ ಪರಮಾಣು ನೀತಿ ಹೊಂದಲು ಕರೆ

-ಸುದ್ದಿ

ಭಾರತದಲ್ಲಿ 'ಸ್ವಷ್ಟ' ಪರಮಾಣು ಕಂಡು ಬರುವುದಿಲ್ಲವಲ್ಲ ? !

* * *

ಗೊರೂರು ಪ್ರತಿಷ್ಠಾನದವರು ನವೆಂಬರ್ ಹನ್ನೆರಡರಂದು ರಾ. ಶಿ. ಯವರ

ಹುಟ್ಟು ಹಬ್ಬ ಆಚರಿಸಿದರಂತೆ

“ನನ್ ಹುಟ್ಟಿದ ಹಬ್ಬ ಎಷ್ಟೋ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೇ ಆಗಿ ಹೋಗಿದೆ” ಅಂತ

ರಾ. ಶಿ. ನಕ್ಕರಂತೆ ! !

* * *

ನಮ್ಮ ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ

ಶಿವು

ನವೆಂಬರ್‌ನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಹಾಸ್ಯೋತ್ಸವ ತುಂಬಾ ಯಶಸ್ವಿಯಾಗಿ ಮೂಡಿ ಬಂತು ಅಂತ ಅನೇಕ ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರು ತಿಳಿಸಿದ್ದಾರೆ. ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವವನ್ನು ಅರ್ಥ ಪೂರ್ಣವಾಗಿ, ಹಾಸ್ಯಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಆಚರಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ, ಮಿತ್ರ ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ, ಕೃಷ್ಣ ಸುಬ್ಬರಾವ್, ಮತ್ತು ಇತರ ಗೆಳೆಯರಿಗೆ ಎಲ್ಲ ಹಾಸ್ಯ ಪ್ರಿಯರ ಪರವಾಗಿ ಹಾರ್ದಿಕ ಅಭಿನಂದನೆಗಳು. 'ಗಾನವಿನೋದಿನಿ' ತಂಡ ನಿಜಕ್ಕೂ ಕಲಾಪ್ರತಿಭೆಯಿಂದ ಕೂಡಿದಗುಂಪು, ಅವರು ಹಾಡಿದ 'ಪಾಲ್ವ್ ಮಾಡಿದ್ದೆ' ಗೀತೆ ಇಂದಿಗೂ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಗುಣಗುಣಿಸುತ್ತಿದೆ.

ಕಳೆದ ಬಾರಿ ಯುಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಕಲೆ ಹಾಕುವಾಗ ಮುಕ್ತ ಆಹ್ವಾನ ನೀಡಲಿಲ್ಲ, ಎಂದು ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ ದೂರಿದ್ದರು. ಇಗೋ, ಮುಂದಿನ ಯುಗಾದಿ ಸಂಚಿಕೆಗೆ ಲೇಖನಗಳನ್ನು ಮುಕ್ತವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಲೇಖನಗಳು ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಹಾಸ್ಯವನ್ನು ಪ್ರತಿ ಬಿಂಬಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನ. ಜನವರಿ ಐದನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ನಿಮ್ಮ ಲೇಖನಗಳು ನಮಗೆ ತಲುಪಲಿ.

ಡಾ|| ಶರಣ ಬಸವೇಶ್ವರ ಆಂಗಡಿಯವರು ಪ್ರತಿಭಾವಂತ ಕೃಷಿವಿಜ್ಞಾನಿಗಳು. ಜ್ವಲಂತ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಓದುಗರ ಮುಂದಿಡುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ 'ಪುಣ್ಯಭೂಮಿ' ಲೇಖನ ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಜನವರಿ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸಲಿದ್ದೇವೆ.

ಬೇಯ್ಸ್ ಪುಸ್ತಕವೊಂದನ್ನು ಅಪರಂಜಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆ ನನಗೆ ಬಹುದಿನಗಳಿಂದ ಇತ್ತು, ಈ ಬಾರಿ ಆ ಯತ್ನ ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ.

ಅನೇಕ ಹೊಸ ಬರಹಗಾರರು ನಮ್ಮ ಬಳಗ ಸೇರಿದ್ದಾರೆ. ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ತುಂಬು ಹೈದಯದ ಸ್ವಾಗತ.

ಪರಶಿವನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ

ಶಿವು

ಮೊದಲೇ ಕನ್ನಡ ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ. ಅದರಲ್ಲೂ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನೋರು ಆಚರಿಸ್ತಾ ಇದಾರೆ ಅಂದ ಮೇಲೆ ಅದು ಎಷ್ಟು ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಆಗಿ ಇರುತ್ತೆ ಅಂತ ನೀವೇ ಊಹಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು. ಅದೇ ಬೋರು ಭಾಷಣಗಳು, ಭಾಷಣ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೊಡನೆಯೇ, 'ಕೇ' ಎಂದು ಕಿರುಚಿ ತಮ್ಮ ಅಸಮಾಧಾನ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವ ಮೈಕ್‌ಗಳು, "ಕನ್ನಡದ ಬಗ್ಗೆ ಅಭಿಮಾನ ಇರಬೇಕು. ಆದರೆ ದುರಭಿಮಾನ ಇರಬಾರದು" ಎಂಬ ಅರ್ಥವಿಲ್ಲದ ಬುದ್ಧಿವಾದ, ಇದು ಬಿಟ್ಟು ಇನ್ನೇನಿರುತ್ತೆ ಅಂತ ಅಂದೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ, ನಾನು, ಕೆ. ಟಿ., ಆ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕೆ ಹೋದೆವು. ಶೀನೂ ಕರೆದಿದ್ದ ಅನ್ನೋದೇ ನಮ್ಮ ಈ ಸಾಹಸಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಸಭಾಂಗಣ ಸೇರಿ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳು ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ಮೇಲೆ, ಇದೊಂದು ರಾಜ್ಯೋತ್ಸವ with a difference ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ಶುರುವಾಗಿದ್ದೇ ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಒಂದು ಕವನದ ವೃಂದಗಾನದೊಂದಿಗೆ. ಎರಡು ತಾಸುಗಳ ನಂತರ ವೇದಿಕೆಯ ಮೇಲಿನ ವೃಂದದೊಂದಿಗೆ ಸಭಿಕರೂ ದನಿಗೂಡಿಸಿ "ಶ್ರಾವಣಾ ಬಂತು, ಶ್ರಾವಣಾ" ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿ ಸಭೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಗುವವರೆಗೂ, ಬೇಂದ್ರೆಯವರ ಕವನಗಳ ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾದ ಗಾಯನ ನಮ್ಮ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತುಂಬಿತ್ತು. ಅಥವಾ ಅಂದು ಸಂಜೆ ಸಂಗೀತಾಕಟ್ಟಿಯವರು ಹಾಡಿದ ಹಾಗೆ, ತುಂಬಿತ್ತು ! ಅಂದ ಹಾಗೆ ಸಂಗೀತಾಕಟ್ಟಿಯವರು ಈ ಸಮಾರಂಭಕ್ಕಾಗಿಯೇ ದೂರದ ಧಾರವಾಡದಿಂದ ಬಂದಿದ್ದರಂತೆ. ಅವರ ಸ್ವರ ಮಾಧುರ್ಯ, ಗಾಯನದ ಇಂಪು, ನಿಜಕ್ಕೂ ಅದ್ಭುತವಾದದ್ದು. ಬ್ಯಾರಿಟೋನ್ ಸ್ವರದ ಮಡಿಕೇರಿ ನಾಗೇಂದ್ರ "ಇಳಿದು ಬಾ ತಾಯಿ, ಇಳಿದು ಬಾ" ಹಾಡಿ ಸಭಿಕರ ಮಿಷಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದರು. ಯೌವನದ ಸಿರಿ ಸೊಬಗಿನ ಗಾರ್ಗಿ ಯಕ್ಕುಂಡಿ ಯವರು ಕತ್ತುಕೊಂಕಿಸಿ "ಇನ್ನೂ ಯಾಕ್ಯಬರಲಿಲ್ಲಾಂವ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಾಂವ" ಗೀತೆಯನ್ನು ಹಾಡಿದಾಗ, ಹಾಳಾದೋರು ಆ ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯವನು ಬೇಗ ಬಂದು ಬಿಡಬಾರದೇ, ಸುಮ್ಮನೇ ಈ ಯಾವತಿಯ ಮನ ನೋಯಿಸ್ತಾನಲ್ಲಾ ಅನ್ನಿಸೋ ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆ ಕವನ ಮೂಡಿ ಬಂತು.

ಸಭೆ ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಶೀನೂವನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಒಂದೆರಡು ತಾಸು ಹರಟೆ ಹೊಡೆಯಲೇಬೇಕು ಎಂದ ನಾನು, ಕೆ. ಟಿ.

ಮೊದಲೇ ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದರಿಂದ, ಶೀನೂವಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರದೇ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗವಿರಲಿಲ್ಲ. ಶೀನೂ ಕನ್ನಡ ಸಂಘದ ಗೌರವ ಅಧ್ಯಕ್ಷಬೇರೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಸಮಾರಂಭ ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಎಲ್ಲ ಹೊಣೆಗಾರಿಕೆ ಅವನ ತಲೆಯಮೇಲೆ ಕೂತಿತ್ತು. “ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಹಣಗಾಡಿ ಸುಸ್ತುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳೋದು ಯಾವ ಪುರುಷಾರ್ಥಕ್ಕೆ ಅಂದ್ಕೊಳ್ಳಾ ಇದ್ದೆ I now feel it was all worth while !” ಅಂದ ಶೀನೂ. ಕೆ. ಟಿ. ಅದಕ್ಕೆ ಏನೋ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ ನೀಡಿದ. ಶೀನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ ಈ ಸಾರ್ಥಕ ಅನುಭವ, ಅದರ ದೆಸೆಯಿಂದ ದೊರಕುವ ಎದೆ ಹಿಗ್ಗು. ಇವುಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಇಂತಹದೇ ಸಂತ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನದಾಗಿಸಿದ ಅನುಭವವೊಂದರ ನೆನಪು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತೇಲಿ ಬಂತು.

ಅರುವತ್ತರ ದಶಕದ ಸುಮಾರು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ರಾ. ಶಿ. ಯವರು ವೃದ್ಧಾಪ್ಯದ ಮೊದಲ ಹಂತದಲ್ಲಿದ್ದರು. ಮೊದಲಿನಂತೆ, ಸಂಜೆ ಕ್ಲಬ್‌ಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಬದಲಿಗೆ, ಸಂಜೆಯಾಯಿತೆಂದರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಮಿತ್ರರೊಡನೆ, ಹರಟೆ, ಚರ್ಚೆ, ಖ್ಯಾತನಾಟಕಕಾರ ಬಿ. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು, ರಾ. ಶಿ. ಯವರ ಆಪ್ತಮಿತ್ರರು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹತ್ತಿರವೇ ಅವರ ಮನೆ, ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು (ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯವರಲ್ಲದಿದ್ದರೂ) ವಾರದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಬಾರಿಯಾದರೂ ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ಬಂದು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದುದುಂಟು. ಒಮ್ಮೆ ಅವರು ಒಂದು ಪುಸ್ತಕ ತಂದು “ಶಿವು, ಇದನ್ನು ನೀನು ಓದಲೇಬೇಕು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ರಾ. ಶಿ. ಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. F. W. BAIN ಬರೆದ Ashes of a God ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕ ಅದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆ ಅದನ್ನು ಓದಿ ಮುಗಿಸಿದ ಮೇಲೆ ಮನೆ ಮಕ್ಕಳ ಸರದಿ. ಸಂಸ್ಕೃತದ ಪುರಾಣದ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಈತ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿಸಿದ್ದ. ಅವನ ವರ್ಣನಾ ಚಾತುರ್ಯವನ್ನು ಓದಿಯೇ ಸವಿಯಬೇಕು. ಪುಟ್ಟಸ್ವಾಮಯ್ಯನವರು ಮುಂದಿನ ಹಲವು ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ ಇದೇ ಲೇಖಕನ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಮನೆಗೆ ತಂದು ಕೊಟ್ಟರು. ಹತ್ತೊಂಭತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟವಾಗಿದ್ದ ಪುಸ್ತಕಗಳಿವು. ಸಂಸ್ಕೃತದ ನಿರ್ದಾಸಾರ್ಥದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಹೃದಯದ ವರ್ಣನೆ ಇದೆ. ಬೇಯರ್ಸ್ ಮಹಾಶಯ ಇದನ್ನು ಇಂಗ್ಲೀಷಿನಲ್ಲಿ ಓದುಗರಿಗೆ ಪರಿಚಯಿಸಿರುವ ರೀತಿ ನೋಡಿ.

Mix, with sunset's fleeting glow,
 Kiss of friend, and stab of foe,
 Ooze of moon, and foam of brine,
 Noose of Thug, and creeper's twine,
 Hottest flame, and coldest ash,
 Priceless gems, and poorest trash :
 Throw away the solid part,
 And behold-a woman's heart !

ಈ ಬೇಯ್ಸ್ ಮಹಾಶಯ, ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲೀಷ್ ಯೋಧ. ಹತ್ತೊಂಬತ್ತನೆಯ ಶತಮಾನದ ಅಂತ್ಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿ ಪೂನಾದ ಮಿಲಿಟರಿ ಪಾಲಯವೊಂದರಲ್ಲಿ ಅಧಿಕಾರಿ ಯಾಗಿದ್ದವ, ಈತನಿಗೆ ಭಾರತೀಯ ಭಾಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಆತೀವ ಆಸ್ತಕ್ತಿ. ಸ್ವಂತ ಓದಿನಿಂದ ಸಂಸ್ಕೃತ ಕಲಿತು, ಅದರಲ್ಲಿ ಅಸಾಧಾರಣ ಪಾಂಡಿತ್ಯ ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಈತನಿಗೆ ಪೂನಾದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸನೊಬ್ಬನ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಬೇಯ್ಸ್ ಮಾತಿನಲ್ಲೇ ಹೇಳುವುದಾದರೆ “ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅತ್ಯಂತ ಸ್ನೇಹಮಯಿ. ಹಿಂದೆ ನಾನೆಂದೋ ಮಾಡಿದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸಹಾಯವನ್ನು ಆತ ಸದಾ ನೆನೆದು ನನ್ನನ್ನು ಕೊಂಡಾಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಭಯಂಕರ ಪ್ಲೇಗ್ ಫಿಡುಗು ಪೂನಾವನ್ನು ಆವರಿಸಿತು. ಪಂಡಿತನ ಸಂಸಾರವೆಲ್ಲಾ ಆ ಉಪದ್ರವದಲ್ಲಿ ಕಾಲವಾದರು. ಪಂಡಿತನೂ ಸಹಾ ಪ್ಲೇಗ್‌ನಿಂದ ಬಳಲಿದ್ದ. ಒಮ್ಮೆ ಆತನಿಂದ ನನಗೆ ತುರ್ತಿನ ಕರೆ ಬಂತು. ನಾನು ತ್ವರೆಯಿಂದ ಅವ ನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆ. ಆನ ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ತಾಳೆಗರಿಯ ಕಟ್ಟಿನಿಟ್ಟು “ನಮ್ಮ ವಂಶಕ್ಕೆ ತಲೆ ತಲಾಂತರದಿಂದ ಬಂದ ಬಳುವಳಿ ಇದು. ಈಗ ವಂಶವೇ ನಿರ್ನಾಮ ವಾಗಿರುವಾಗ ಇದಕ್ಕೆ ಬೇರೆ ಜಾಗವಿಲ್ಲ. ನೀನು ಸಂಸ್ಕೃತ ಬಲ್ಲವನು, ನಿನ್ನೊಂದಿಗೆ ಇದು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಇರಲಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮುಂದೆಯೇ ಅಸು ನೀಗಿದ”

ಬೇಯ್ಸ್‌ಗೆ ಆ ತಾಳೆಗರಿಯ ಕಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅನರ್ಘ್ಯ ರತ್ನಗಳೇ ಸಿಕ್ಕಿದವು. ಭೃಂಗೀಶ ಸುಧಾಭೃತ್ವಪ, ಸ್ವಪ್ನೋಪಮಕಾಂತಿ, ಸುರಾಸುರಾದಿ ಮಾನದ, ರಾಗೋಧದಿದು ಗ್ಧಾಪೂಷ, ಇದೇ ಮುಂತಾಗಿ ಅತ್ಯಂತ ರಮ್ಯತೆಯಿಂದ ಹೆಣೆದ ಪ್ರಣಯದ ಕಥೆಗಳು ಆ ಕಟ್ಟುಗಳಲ್ಲಿದ್ದವು. ಪ್ರಣಯವೆಂದರೆ ಈಗಿನ ಸಿನಿಮಾಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬರುವ ಗಿಡಮರ ಸುತ್ತುವ ಪ್ರಣಯವಲ್ಲ. ಜೀವನ ಸಾಗರದ ಬೃಹತ್ ಅಲೆಗಳ ಅನೀರಿಕ್ಷಿತ ಹೊಯ್ಸಾಟ. ತುಯ್ಯಾಟದಲ್ಲಿ ಪ್ರಣಯದ ಹಾಯಿಪಟದ ನವಿರಾದ ನೆರವಿನಿಂದ ದಡಸೇರುವ ಕಲೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕಥಾನಕಗಳಿವು. “ಪರಶಿವನ ಮುಡಿಯಲ್ಲಿ” (ಸುರಾ ಸುರಾದಿ ಮಾನದ) ಅಂತಹದೊಂದು ಸುಂದರ ಕಥೆ. ವಿವರವಾಗಿ ಕಥೆಯನ್ನೊಪ್ಪಿಸುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಲ್ಲ, ಬೇಯ್ಸ್‌ನ ವರ್ಣನಾ ಕೌಶಲ ಓದುಗರಿಗೆ ಮುಟ್ಟಲೆಂದೇ ನನ್ನ ಆಶೆ.

ಕೈಲಾಸದಲ್ಲೊಮ್ಮೆ ಶಿವ ಪಾರ್ವತಿಯರು ಪಗಡೆ ಆಡುತ್ತಿರುತ್ತಾರೆ. ಶಿವನಿಗೆ ಅಂದು ಯಾಕೋ ಅದೃಷ್ಟ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ. ತನ್ನ ತ್ರಿಶೂಲ, ಕಪಾಲ ಮೂಲೆ, ಇವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಂದೊಂದಾಗಿ ಹಿಮ ಸುತೆಗೆ ಸೋತು ಕೊನೆಗೆ ತನ್ನ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಧರಿಸಿದ್ದ ಚಂದ್ರನನ್ನೂ ಪಣಕ್ಕಿಡುತ್ತಾನೆ. ಗರ ಪಾರ್ವತಿಗೇ ದಕ್ಕುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರ, ಗಿರಿಜೆಯ ವಶವಾದದ್ದು ನೋಡಿ ಪರಶಿವನಿಗೆ ಚಿಂತೆಯಾಗುತ್ತದೆ. ಚಂದ್ರನಿಲ್ಲದೇ, ಜಗತ್ತಿನ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ಏರು ಪೇರಾಗ ಬಾರದಲ್ಲ, ಹಾಗಾಗಿ ಚಂದ್ರನನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿಸುವಂತೆ ಪಾರ್ವತಿಯನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ, ಪಾರ್ವತಿ “ನೀನೊಂದು ಸ್ವಾರಸ್ಯವಾದ ಕಥೆ ಹೇಳಿದರೆ, ಚಂದ್ರ ಪುನಃ ನಿನಗೆ” ಎಂದು ಷರತ್ತು ಹಾಕುತ್ತಾಳೆ. ಶಿವ ಷರತ್ತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿ ಕಥೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ದೂರದಲ್ಲಿ ಮಾನವನೊಬ್ಬ ಏದುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಾ ಕೈಲಾಸ ಪರ್ವತವನ್ನು ಹತ್ತಿ ಬರುತ್ತಿರುವುದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಶಿವ ಕವಿಕರದಿಂದ “ಹೇಯಾರು ನೀನು ? ನಿನಗಿಲ್ಲೇನು ಕೆಲಸ ?” ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಆ ಮಾನವ ಒಬ್ಬ ಕಥಕ, ಆಂದರೆ ರಾಜನಿಗೆ, ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ದಿನ ನಿತ್ಯ ಕಥೆ ಹೇಳುವುದು ಆತನ ಕಸುಬು. ತನ್ನ ಕಥೆಯ ಭಂಡಾರವೆಲ್ಲಾ ಬರಿದಾದಾಗ ರಾಜನಿಗೆ ಕೋಪ ಬಂದು “ಮೂರು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಥೆಯೊಂದನ್ನು ಕಲಿತು ಬರದಿದ್ದರೆ, ನಿನ್ನ ತಿರಚ್ಛೇದ” ಎಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿ. ದೇಶದಿಂದ ಅಟ್ಟಿ ಬಿಡುತ್ತಾನೆ.

“ಹಾಗಾಗಿ ಬೇರೆ ಮಾರ್ಗ ಕಾಣದೇ ನಿನ್ನಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ ಹೇ ಪರಮೇಶ್ವರ” ಎಂದು ಕಥಕ ತನ್ನ ಗೋಳನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ. ಮಹೇಶ್ವರ ಆ ಕಥಕನನ್ನು ಕೈಯಿಂದ ಎತ್ತಿ ತನ್ನ ಶಿಖೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ “ಹೇಗೂ ಉಮೆಗೆ ನಾನು ಒಂದು ಕಥೆ ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೆ, ನೀನೂ ಕೇಳಿಸಿಕೋ” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಾನೆ.

ರಂಗ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರ. ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೇ ತಂದೆಯನ್ನು ಕಳೆದು ಕೊಂಡು ಚಿಕ್ಕಪ್ಪನ ಕುತಂತ್ರದಿಂದಾಗಿ ರಂಗ ದೇಶ ಭ್ರಷ್ಟನಾಗ ಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ದಿಕ್ಕು ದೆಸೆಯಿಲ್ಲದೇ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಓಡಾಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಅವನಿಗೆ ಎಲ್ಲ ದೇವ ದೇವತೆಗಳ ಮೇಲೆ ತಿರಸ್ಕಾರ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲಾ ದೇವರುಗಳನ್ನೂ ಮನಸಾರೆ ಬಯ್ದು ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ತನ್ನ ಸಂಪೂರ್ಣ ಶರಣಾಗತಿಯನ್ನು ಸಾರುತ್ತಾನೆ. ಲಕ್ಷ್ಮಿಗೆ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಇವನ ಸ್ತುತಿ ಕೇಳಿಸಿ, ಬಹು ಜಾಣತನದಿಂದ ರಂಗನಿಗೆ ಸಕಲ ಐಶ್ವರ್ಯ, ತನ್ನ ರಾಜ್ಯ ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ಜೊತೆಗೆ ಅಪ್ರತಿಮ ಸೌಂದರ್ಯದ ಖನಿ ಎನಿಸಿದ್ದ ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ವನಪಲ್ಲರಿಯ ಕೈ ದೊರಕುವಂತೆ ಮಾಡುತ್ತಾಳೆ.

ರಂಗನಿಗೆ ಈ ರೀತಿ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಕಟಾಕ್ಷ ದೊರಕುವುದೇ ಇಲ್ಲಿನ ಕಥಾವಸ್ತು.

ತಮ್ಮನ್ನು ಅವಹೇಳನ ಮಾಡಿದವನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಕೃಪೆ ದೊರಕಿದ್ದು ಕಂಡು ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಅಸಾಧ್ಯ ಕೋಪ ಮೂಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ ಸೇರಿ, ಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಮೇಲೆ ದೂರನ್ನು ನೀಡಲು ಶ್ರೀಮನ್ನಾರಾಯಣನಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ಮಹಾಸಾಗರದ ಮಧ್ಯೆ ಆಲದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ್ದ ಮಹಾವಿಷ್ಣು ಇವರೆಲ್ಲರ ಅಹವಾಲು ಕೇಳಿ ಮೆಲು ದನಿಯಿಂದ ಕಮಲೆಯನ್ನು ಕರೆಯುತ್ತಾನೆ. ವಿಷ್ಣುವಿನ ಮೆಲು ದನಿಯ ಕೂಗು ವಿಶ್ವದ ಮೂಲೆ ಮೂಲೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುತ್ತದೆ. ಬೇಯ್ಸ್ ಹೇಳುತ್ತಾನೆ.

And low though it was, the sound of that whisper vibrated through the three worlds into the uttermost parts of space : and the universe echoed to its tone like a lute whose strings tremble at the touch of the wind. And as that ubiquitous murmur sank and died away into a hush, the sea began to bubble and foam, and suddenly the goddess of beauty rose up out of the lather of its waves for the second time (ಸಮುದ್ರ ಮಥನದಲ್ಲಿ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿ ಹುಟ್ಟಿದ್ದು ಮೊದಲ ಬಾರಿ)

And she stood with her little feet resting on the back of a tortoise and the sea water dropping from her limbs that seemed to sparkle with the beauty of its salt. And her neck resembled a shell, and on the pearl of its surface was reflected the dark shadow of the green emeralds that hung round it ; and she held in one hand a dark blue lotus of exactly the same colour as her long cornered, lash-netted, shadowy eyes. And the graceful creepers of her soft round arms, and the extremities of her smooth and tapering legs, whose knees bent a little inwards, were loaded with rings of red coral that blushed with envy at the colour of her lips, which smiled as if conscious of their own superiority. ಈ ಅನನ್ಯ ಸೌಂದರ್ಯ ದೇವ ದೇವತೆಗಳನ್ನು

ಮೂಕ ವಿಸ್ಮಿತರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತದೆ. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇ ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ, ತಮ್ಮ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ದೂರುಗಳನ್ನು ಮರೆತು ಲಕ್ಷ್ಮೀ ನಾರಾಯಣರಿಗೆ ವಂದಿಸಿ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಾರೆ,

ಪರಮೇಶ್ವರ ತನ್ನ ಕಥೆಯನ್ನು ಮುಗಿಸಿ, ಕಥಕನನ್ನು ತನ್ನ ಶಿಖೆಯಿಂದ ಕೆಳ ಕೈಳಿಸಿ, “ಹೋಗು ನಿನ್ನ ರಾಜನಿಗೆ ಹೇಳಲು ಕಥೆ ಸಿದ್ಧವಾಯಿತಲ್ಲ” ಎಂದಾಗ ಆ ಕಥಕ “ಮಹಾ ಪ್ರಭು, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯ ಅಪೂರ್ವ ಸೌಂದರ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ನೀವು ಹೇಳಿದಾಗಿನಿಂದ ಆ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನಾನು ಒಂದೇ ಕ್ಷಣವಾದರೂ ನೋಡ ಬೇಕೆಂದು ಆಶೆಯಾಗಿದೆ. ಇದೊಂದು ವರವನ್ನು ಕರುಣಿಸಿ” ಎಂದು ಬೇಡುತ್ತಾನೆ.

ಪರಮೇಶ್ವರನಿಗೆ ಈ ಹುಲು ಮಾನವನ ಮೂರ್ಖ ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಮರುಕ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ, ಆದರೆ ಭಕ್ತನಿಗೆ ವರನಾನ ಮಾಡಲೇ ಬೇಕಲ್ಲ, ಪಾರ್ವತಿಯ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಒಂದು ನಿಮಿಷ ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮೀಯನ್ನು ಇತ್ತ ಬರಹೇಳು” ಎಂದು ಆಣತಿ ನೀಡುತ್ತಾನೆ, ಸ್ವಲ್ಪದರಲ್ಲೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಪರಶಿವನು ಕಥಕನ ಕಡೆ ತಿರುಗಿ “ಕಣ್ಣೆತ್ತಿ, ಆಗಸದತ್ತ ನೋಡು” ಎನ್ನುತ್ತಾನೆ.

And the Kathaka raised his head, and looked up into the dark expanse of sky, stretching over the pallid snows moonlit peaks. And suddenly, the goddess was revealed against it, like a picture painted on a wall. And for a single fraction of an atom of an instant of time, there flashed in his eyes the vision of that blinding loveliness' and over two hills of snow a pair of dark blue eyes shot into his own, and withered his heart like a blade of dry grass in a sheet of forest flame. And he uttered a cry, and caught at his heart with both hands, and fell upon the snow dead.

Then said Maheshwara : How could a mortal expect to endure such a beauty as thine ? But this dead body must not remain here. And he took it by the foot with his purifying hand, and flung it away. Then that empty corpse rushed with a whistle through the ice-cold air, and

fell like a meteor into the Ganges at Haradwara. But the soul of that unlucky Kaṭhaka instantly returned to earth and was born again. And he became a poet, who wandered in the world all his life long, hunting with a heart on fire for the eyes he could never find.

•

★

•

ಬೇಯ್ಸ್ ಕಥೆಗಳನ್ನು ಓದಿದಾಗಿನ ಬೆಚ್ಚಗಿನ ಅನುಭವ, ತೀವ್ರ ಎದೆ ಹಿಗ್ಗು ಇವುಗಳೆಲ್ಲದರ ನೆನಪು, ಆ ಸಂಜೆ ಬೇಂದ್ರೆ ಕವನದ ರಸದೌತಣದ ನಂತರ ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಬೇಂದ್ರೆ ಗೀತೆಗಳಿಗೂ, ಶ್ರೀಮನ್ಮಹಾಲಕ್ಷ್ಮಿಗೂ ಎಲ್ಲಿಂದೆಲ್ಲಿಯ ಸಂಬಂಧ ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಅಂದು ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಬಹುಶಃ “ಹುಬ್ಬಳ್ಳಿಯಾಂವಾ” ದೀತೆಯನ್ನು ಸುಶ್ರಾವ್ಯವಾಗಿ ಹಾಡಿದ ಗಾರ್ಗಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿದಿರ ಬಹುದೇನೋ ?

ಹಬ್ಬ

ಏನಾದರಾಗಲಿ,

ಜೀವ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು

ಎನುವವನು ಒಬ್ಬ -

ಅವನೇ ಜೀವಗಳ್ಳು !

ಪಾಪ ಅವನರಿಯ.

ಕಾದಿಹುದು ಅವಗಾಗಿ

ಒಂದು.....ದೊಡ್ಡ ಹಳ್ಳ !

ಏನಾದರಾಗಲಿ,

ಜೀವವೇ ಹೋಗಲಿ

ಈ ದೇಶ ಉಳಿದರೆ ಸಾಕು

ಎನುವವನು ಮತ್ತೊಬ್ಬ :

ಇಂತಹವರ ನೋಡುವುದೇ

ಕಣ್ಣೆಗೊಂದು ಹಬ್ಬ !

ರಾ. ಪು. ನಂ.

ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಂಹಾರ

ಬಿ. ಎಸ್. ಪ್ರಭಾಕರ್

ಕೃತಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಎಂಬ ಹೆಸರಿನ ಅಸುರ ಬ್ರಹ್ಮನನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕ ಪರ್ವಗಳಷ್ಟು ತಪಸ್ಸನ್ನು ಆಚರಿಸಿದ. ತಪಸ್ಸಿನ ಉಗ್ರತೆ ಅತಿ ಆದಂತೆಲ್ಲಾ ಬ್ರಹ್ಮ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ರತ್ನ ಸಿಂಹಾಸನ ಕಾವೇರ ತೊಡಗಿತು. ಕೊನೆಗೆ ತಾಪವನ್ನು ತಡೆಯಲಾರದೆ, ತನ್ನ ಸೃಷ್ಟಿಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೆಲವು ನಿಮಿಷಗಳಷ್ಟು ನಿಲ್ಲಿಸಿ (ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ಭಾರತದ ಜನ ಸಂಖ್ಯೆ ಕೊಂಚ ಇಳಿಮುಖ ಆಗಿದ್ದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ) ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷನಾಗಿ “ಎಲೈ ಅಸುರ ಶ್ರೇಷ್ಠನೇ ನಿನ್ನೇ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ. ನನ್ನಿಂದ ಏನಾಗಬೇಕು ?” ಅಂತ ಕೇಳಿದ.

ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಗರ್ವದಿಂದ “ಬ್ರಹ್ಮದೇವನೇ, ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾರೂ ಕೇಳದ, ಅತೀ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯ ವರವನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಕೊಡಲು ನಿನಗೆ ಸಾಧ್ಯವೆ ? ನಿನಗೆ ಕೊಡಲಾಗದಿದ್ದರೆ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಯಾವ ಸಂಕೋಚವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನೇರವಾಗಿ ಹೇಳಿಬಿಡು. ನಿನ್ನಷ್ಟೇ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಗಳಾದ ವಿಷ್ಣು, ಮಹೇಶ್ವರರನ್ನು ಕುರಿತು ಪುನಃ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ಅವರಿಂದ ವರವನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ಇದು ಸತ್ಯವು” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಮೊಸೆ ತಿರುವಿದ.

ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಗಿರಾಕಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟ ಪಡದ ವಿಮೆ ಏಜಂಟರಂತೆ. ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಲು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಿ “ನಾ ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೂ ಸೃಷ್ಟಿಸಿರುವ ಜೀವ ಕೋಟಿಗಳ ಮೇಲಾಣೆ, ನೀ ಕೇಳಿದನ್ನು ತಿದ್ದುಪಡಿ ಮಾಡದೆ, ಸತ್ಯವಾಗಿ ನೀಡುತ್ತೇನೆ.” ಅಂತ ವಾಗ್ದಾನ ಮಾಡಿದ

ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಪರಮಾನಂದವಾಯಿತು. ತನ್ನ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವನ್ನು ಹೇಳತೊಡಗಿದ. “ಬ್ರಹ್ಮದೇವ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗಲಿ, ಪಾಶುಪತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಾವ ದೇವತಾಸ್ತ್ರದಿಂದಾಗಲಿ, ಅಥವಾ ಯಾವ ಜೀವಿಯಿಂದಾಗಲಿ, ಗಾಳಿ, ನೀರು ಅಗ್ನಿಗಳಿಂದಾಗಲಿ ಹಾಗೂ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ನರಮಾನವ ಸೃಷ್ಟಿಸುವ ಅಣುಬಾಂಬ್‌ಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಲೇಜರ್ ಬೀಮ್‌ಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ವಿದ್ಯುತ್‌ನಿಂದಾಗಲಿ,

ಸೈನೇಡ್ ಅಂತಹ ವಿಷಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಏಕೆ ಬಂದೂಕಿನಿಂದಾಗಲಿ, ಆರ್ಟಿ ಎಕ್ಸ್ ನಿಂದಾಗಲಿ ರಾಕೆಟ್‌ಗಳಿಂದಾಗಲಿ, ಮಣ್ಣಿನ ಮೇಲಾಗಲಿ, ಆಕಾಶದಲ್ಲಾಗಲಿ, ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವಾಗಲಾಗಲಿ, ಕುಡಿದು ಅಮಲೇರಿದಾಗಲಿ ನನಗೆ ಸಾವು ಉಂಟಾಗಬಾರದು, ಇದೇ ನನ್ನ ಬೇಡಿಕೆ” ಅಂತ ವಿವರಿಸಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ “ತಥಾಸ್ತು” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಅಷ್ಟೇ ಆತುರದಲ್ಲಿ ಜಾಗದಿಂದ ಕಳಚಿಕೊಂಡ.-ತಡಮಾಡಿದರೆ ತಾ ನೀಡಿದ ವರ ತನಗೇ ಕೆಡಕನ್ನು ಮಾಡೀತು ಅಂತ ಹೆದರಿ.

ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಬ್ರಹ್ಮನಿಂದ ಪಡೆದ ಅಪೂರ್ವ ವರದ ವಿಷಯ ಸಕಲ ದೇವಾನು ದೇವತೆಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ದಿವ್ಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿದು ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆಲ್ಲಾ ನಡುಗುವಂತಾಯಿತು.

ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದ ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಗೆ ಮೂರನೆ ದರ್ಜೆ ರಾಜಕಾರಿಣಿಗಳಂತೆ ಗರ್ವ ನೆತ್ತಿಗೆರೆತು. ಸಪ್ತಲೋಕಗಳನ್ನು ಕೈವಶ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವ ದುರಾಶೆಯಿಂದ ಇಂದ್ರಲೋಕಕ್ಕೆ ಜಿಗಿದು ಇಂದ್ರನ ಅರಮನೆಯ ಮುಂದೆ ನಿಂತು “ಎಲೆಲೆವೋ ಹೇಡಿ, ನನ್ನೊಡನೆ ಕಾದಾಡು ಬಾ, ಇಲ್ಲಾ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕೊಟ್ಟು, ನನ್ನ ಸೇವಕನಾಗಿರು. ನಿನಗೆ ಜೀವದಾನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂತ ಗರ್ಜಿಸಿದ.

ಪಾಪ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ತನಕ ಯಾರೂ ಇಷ್ಟೊಂದು ಅವಮಾನಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ನೇರವಾಗಿ ಕಾಳಗಕ್ಕೆ ಧುಮುಕುವ ಧೈರ್ಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಅವನಿಗೆ, ಹೀಗಾಗಿ ಹಿತ್ತಿಲ ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಬೆಕ್ಕಿನಂತೆ ಪಲಾಯನ ಮಾಡಿ (ಈ ಅವಗುಣ ಅವನಿಗೆ ರಕ್ತಗತವಾಗಿತ್ತು) ಸೀದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಅವನ ಕಾಲುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದು “ಹೇ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನೆ, ದುಷ್ಟೀರ್ತಿ ಇಡೀ ದೇವತೆಗಳ ವಂಶವನ್ನೇ ನಾಶಮಾಡಲು ಹೊರಟಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಾಪಾಡು ತಂದೆ” ಅಂತ ಬೇಡಿದ.

ಇಂದ್ರ, ದುಷ್ಟೀರ್ತಿಗೆ ಹೆದರಿ ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಓಡಿ ಬಂದುದು ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಒಂದಿಷ್ಟು ಇಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಮನದಲ್ಲೆ “ಛಾ ಹೇಡಿ, ರಾಕ್ಷಸನೊಬ್ಬನನ್ನು ಎದುರಿಸ

ಲಾಗದ ನೀನು ದೇವತೆಗಳ ಸಾಯಕನಾಗಿರಲು ತಕ್ಕವನಲ್ಲ” ಅಂತ ಅಂದುಕೊಂಡು, ಸೌಜನ್ಯಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಂದ್ರನನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿ, “ಹೆದರ ಬೇಡ ನಿಮ್ಮನ್ನೆಲ್ಲಾ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಯಿಂದ ಕಾಪಾಡುತ್ತೇನೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿ, ಚಪ್ಪಾಳೆ ತಟ್ಟಿದ. ಕೂಡಲೆ ಬ್ರಹ್ಮಲೋಕದ ನರ್ತಕಿ ಬೆಡಗು ಬಿನ್ನಾಣಗಳಿಂದ ಭರತ ನಾಟ್ಯವನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ಬ್ರಹ್ಮನ ಮುಂದೆ ಬಂದಳು.

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಕೋಪ ಸತ್ತಿಗೇರಿತು “ನಿಲ್ಲು ನಿನ್ ಕುಣಿತಾನ, ನಿನ್ನ ಕರೆದಿದ್ದು ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಕುಣಿಯೋಕಲ್ಲ” ಅಂತ ಗದರಿಸಿದ.

ನರ್ತಕಿ ಹೆದರಿ, ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಭಂಗಿಯಲ್ಲೇ “ಶಿಲೆಯಾಗಿ ಹೋದಳೇ ನೋ” ಎನ್ನುವಂತೆ ಕೈಕಾಲುಗಳನ್ನು ಸೊಟ್ಟದಾಗಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಂಡೇ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು.

ಇಂದ್ರ ಮನದಲ್ಲೇ ನಕ್ಕ,

ಬ್ರಹ್ಮ, ನರ್ತಕಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಕರೆದು, ಚೆನ್ನದ ಚೆಂಬೊಂದನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ “ಇದು ಅಕ್ಷಯ ಪಾತ್ರೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಪ್ರಚಂಡ ಶಕ್ತಿಯ ಮದ್ಯವಿದೆ. ನೀನು ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿ, ಅವನು ಎಷ್ಟು ಕುಡಿತಾನೋ ಅಷ್ಟು ಮದ್ಯವನ್ನು ಕುಡಿಸಿ, ಉಪಾಯವಾಗಿ ಅವನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದು ಬಿಡು” ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಇಚ್ಛೆಯಂತೆ ಎಲ್ಲವೂ ಕರಾರುವಾಕ್ಕಾಗಿ ನಡೆದು ಹೋಯಿತು, ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ನರ್ತಕಿಯೊಂದಿಗೆ ಕುಣಿದು ಕುಣಿದು. ಅವಳು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಮದ್ಯವನ್ನು ಮಿತಿಮೀರಿ ಕುಡಿದು, ಕೊನೆಗೆ ದೊಪ್ಪನೆ ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿದ.

ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿದವನು ಕೃತಯುಗ, ತ್ರೇತಾಯುಗ, ದ್ವಾಪರ ಯುಗಗಳು ಮುಗಿದು, ಭೂಲೋಕದಲ್ಲಿ 1995 ಇಸವಿ ಜೂನ್ ತಿಂಗಳು ಹುಟ್ಟುವ ತನಕ ಎಚ್ಚರ ಗೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ, ಅವನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡು, ಜೋರಾಗಿ ಆಕಳಿಸಿ, ಮೈ ಕೈಮುರಿದು ಎದ್ದು ನಿಂತಾಗ ಆದ ಶಬ್ದ ತರಂಗಗಳು ದೇವತೆಗಳ ತನಕ ಚಲಿಸಿ, ಅವರಲ್ಲಿ ಭಯವನ್ನು ಉಂಟು ಮಾಡಿದುವು. ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತಲೂ ಮುಂಚೆ ಇಂದ್ರ ಅಂತಃಪುರದ ನಿವಾಸಿಗಳ ಮೊರೆಯನ್ನೂ ಕೇಳದೆ, ಅರಮನೆಯನ್ನು ತೊರೆದು, ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕ್ಕಾಗಿ ಓಡಿದ. ಯಮನ ವಾಹನವಾದ ಕೋಣ, ಬೆದರಿ ಹುಚ್ಚೆದ್ದು, ಬಲವಾಗಿ ಮೈ ಕೊಡವಿ ಕೊಂಡು, ಯಮನನ್ನು ನೆಲಕ್ಕೆ ಉರುಳಿಸಿ “ವೈ...ವೈ” ಅಂತ ಅರಚುತ್ತಾ ಎತ್ತಲೋ ಓಡಿ ಹೋಯಿತು.

ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಭಯಂಕರವಾದ ಕ್ಷುದ್ಧಾಧಿ ಕಾಡ ತೊಡಗಿತು. ಸುತ್ತಲು ಕಣ್ಣು ನ್ನು ಹಾಯಿಸಿದ. ವಾಯುದೇವ ಅನಾಯಾಸವಾಗಿ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ವಾಯು

ದೇವನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹೆಡಿದು “ನಿನ್ನನ್ನು ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ತಿಂದು, ನನ್ನ ಹಸಿವನ್ನು ಶಮನ ಮಾಡಿ ಕೊಳ್ಳುವೆ” ಅಂತ ಆರ್ಭಟಿಸಿದ.

ಪಾಯುದೇವ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಹೆದರಲ್ಲಿಲ್ಲ, ಗಹಗಹಿಸಿ ನಗುತ್ತಾ, “ಎಲೈ ಅಸು ರೋತ್ತಮ, ನನ್ನನ್ನು ತಿಂದರೆ, ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯ ತುಂಬಾ ಗಾಳಿ ತುಂಬಿ ಕೊಂಡು, ಸಿಡಿಲುಗಳಷ್ಟು ಭಾರಿ ಶಬ್ದಗಳು ಉಂಟಾಗುವುದಲ್ಲದೆ ನಿನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆ ಬೆಟ್ಟದಷ್ಟು ಉದಿಕ್ಕೊಂಡು, ನಿನಗೆ ತಡೆಯಲಾರದಷ್ಟು ಬಾಧೆ ಆಗುವುದು. ಕ್ಷುದ್ಬಾಧೆ ಒಂದಿಷ್ಟೂ ಶಮನ ಆಗಲಾರದು, ನಿನಗೆ ಬ್ರಹ್ಮ ನೀಡಿರುವವರ, ಸಾವನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಡೆಯ ಬಲ್ಲದು, ನೋವು, ಹಸಿವು, ಬಾಯಾರಿಕೆ, ದುಃಖ, ಸಂತೋಷಗಳನ್ನು ತಡೆಯಲಾ ರದು, ಆದ್ದರಿಂದ ನೀನು ಸೀದ ಭಾರತಕ್ಕೆ ಹೋಗು. ಅಲ್ಲಿ, ಅತಿ ಸಂತಾನದಿಂದ, ಭೂಭಾರ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿ ಭೂದೇವಿ ತತ್ತರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಳೆ. ನೀನು ಯಾವ ಕೊರತೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಕಲಿಯುಗ ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ಸಾವಿರಾರುಗಟ್ಟಲೆ ಮಾನವರನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಹುದು” ಅಂತ ಆಸೆ ಹುಚ್ಚಿಸಿ, ತಾನು ಬಚಾವ್ ಆದ.

ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಅದೇ ಸರಿ ಅನಿಸಿತು. ತಕ್ಷಣ ಮಾನವ ರೂಪ ತಾಳಿ, ಭರತ ಖಂಡದ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿದ. ಅವನು ಬಂದು ಇಳಿದಿದ್ದು ಮುಂಬಯಿಯ ಸೆಂಟ್ರಲ್ ರೈಲ್ವೆ ನಿಲ್ದಾಣದ ಪ್ಲಾಟ್ ಫಾರಂ ಮೇಲೆ, ಅದೂ ಹಣ್ಣುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದ ಒಂದು ಅಂಗಡಿಯ ಮುಂದೆಯೇ. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ನರ ಮಾನವರಿಗಿಂತ ರಸಭರಿತ ಹಣ್ಣುಗಳು ಬಲವಾಗಿ ಆಕರ್ಷಿಸಿತು. ಕ್ಷಣಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಗಬಗಬನೆ ತಿಂದು ತೇಗಿದ, ಅನಂತರ ಅಂಗಡಿಯವ ಏನಾಯಿತು ಅಂತ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಜನ ಸಂದ ಣಿಯಲ್ಲಿ ಬೆರೆತು ಮುಂದಕ್ಕೆ ನಡೆದ. ಎದುರಿಗೆ ಟ್ರೈನ್ ಒಂದು ಸಿದ್ಧವಾಗಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕುತೂಹಲ ಉಂಟಾಯಿತು, ಟ್ರೈನಿನ ಒಳ ಹೊಕ್ಕು ನೋಡಿದ. ಒಳಗಿನ ಹವೆ ತುಂಬಾ ಹಿತಕರವಾಗಿತ್ತು, ಹಾಗೇ ಮೆತ್ತನೆಯ ಸೀಟಿನಲ್ಲಿ ಕೂತು ಕೊಂಡ. ಅದೇ ವೇಳೆಗೆ ಟ್ರೈನ್ ಚಲಿಸ ತೊಡಗಿತು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ, ಕಿಟಕಿಯಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ನಗರವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಮೈಮರೆತ.

ಎರಡು ತಾಸಿನಷ್ಟು ಪ್ರಯಾಣ ಸಾಗಿತ್ತು.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಯಮ ಅತ್ಯಂತ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಬ್ರಹ್ಮನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ “ಹೇ ಸೃಷ್ಟಿ ಕರ್ತನೆ. ನಿನಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ, ಈಗತಾನೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ವಶ ಕೈ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ, ಇನ್ನು ದೇವತೆಗಳು ನಿಶ್ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಇರಬಹುದು” ಅಂತ ಹೆಮ್ಮೆಯಿಂದ ಹೇಳಿದ.

ಅಲ್ಲೇ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿ ಕೂತಿದ್ದ ಇಂದ್ರ, ಅತೀ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಯಮನ ಬಳಿಗೆ ಧಾವಿಸಿ “ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ಕೆಲಸವು ಮಾಡಿದೆ. ನಿನಗೆ ನಾವೆಲ್ಲಾ ಚಿರ ಋಣಿಗಳು” ಅಂತ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಸುದ್ದಿಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರಸನ್ನನಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಿಡಿ ಕಾರುತ್ತಾ, ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ತ್ರಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕಿ “ಎಲೆಲೆವೋ ಯಮನೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಸಂಹರಿಸದೆ ಬಿಡೆನು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಸಾವೇ ಬರದಂತೆ ವರವು ನೀಡಿದ್ದೆ, ನನ್ನನ್ನೂ ಧಿಕ್ಕರಿಸುವಷ್ಟು ಉದ್ಧಟತನ ಬಂತೇ ನಿನಗೆ ?” ಅಂತ ಒಂದೇ ಸಮನೆ ಗುಡುಗಿದ.

ಯಮ ಗಡ ಗಡ ನಡುಗುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ “ಮಹಾಪ್ರಭೋ ನನ್ನಿಂದ ಯಾವ ತಪ್ಪೂ ಆಗಿಲ್ಲವು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಕೃತಯುಗದಲ್ಲೇ ಆಯುಸ್ಸು ಮುಗಿದಿತ್ತು. ಆದರೆ ತಾವು ಅವನಿಗೆ ನೀಡಿದ ವರ ಅವನನ್ನು ಇಲ್ಲಿಯ ತನಕ ನನ್ನ ವಶಕ್ಕೆ ತೆಗೆದು ಕೊಳ್ಳಲಾಗದಂತೆ ತಡೆದಿತ್ತು. ಈಗ ಸಮಯ ಕೂಡಿ ಬಂತು. ಭಾರತದಲ್ಲಿ ಅವನಿಗೆ ಮರಣ ಸಂಭವಿಸಿತು ಪ್ರಭು.”

ಬ್ರಹ್ಮನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೋಪದಿಂದಲೇ “ಸುಳ್ಳು, ನಾ ನಂಬೊಲ್ಲ. ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಸಿದ್ಧನಾಗು” ಅಂತ ಉದ್ಘೋಷಿಸಿದ.

ಯಮ ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಿಂತು “ಹೇ ಪ್ರಭೋ, ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ತಮ್ಮಿಂದ ಬೇಡಿ ಪದವು ಕೊಂಡ ವರದಲ್ಲಿ ಒಂದೇ ಒಂದು ಲೋಪವಿತ್ತು, ಆ ಲೋಪವೇ ಅವನಿಗೆ ಮೃತ್ಯುವಾಯಿತು.” ಅಂತ ಅಂದ.

“ಆ ! ನಾ ನೀಡಿದ ವರದಲ್ಲಿ ಲೋಪವೇ” ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದ ಬ್ರಹ್ಮ

“ಹೌದು ಪ್ರಭು. ಅದೇನಂದರೆ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಟ್ಟಿಯನ್ನು ಸಲ್ಲಿಸಿ, ಅವನಿಗೆ ಆ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಾಗಿದ್ದ ವಸ್ತುಗಳಿಂದ ಸಾವು ಉಂಟಾಗಬಾರದೆಂದು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಬೇಡಿದ್ದು ತಮಗೆ ನೆನಪಿರ ಬೇಕಷ್ಟೆ. ಆಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಪಾಪ ಕ್ಷುಲ್ಲಕ ನರ ಮಾನವ ನಿರ್ಮಿತ ಟ್ರೈನ್ ಅನ್ನು ಸೇರಿಸದೇ ಇದ್ದುದು ಅವನ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಪ್ರಭೋ ಟ್ರೈನ್ ಅಸ್ತವಲ್ಲ, ಪೂಣೆಯಲ್ಲ, ಕೀಟವಲ್ಲ, ವಿಷವಲ್ಲ, ಕಂಬಿಗಳ ಮೇಲೆ ಚಲಿಸುವುದರಿಂದ ಮಣ್ಣಲ್ಲ. ಆಕಾಶವೂ ಅಲ್ಲ, ಅವನ ಇಪ್ಪು ದೀರ್ಘಾಯುಷಿಗೆ ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ ದೇವ, ಟ್ರೈನ್‌ಗಳು ಈ ಯುಗದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಲಭ್ಯ, ಕಳೆದ ಮೂರು ಯುಗಗಳಲ್ಲಿ ಅದರ ಹೆಸರೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ

ಭೂಲೋಕದ ಟ್ರೈನ್‌ನಲ್ಲಿ ಕೂತಾಗ ಸಾವು ಬಂತು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಟ್ರೈನ್ ಭಯಂಕರ ದುರ್ಘಟನೆಯಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಗೆ ಸ್ತುತಿ ಬಂದ ಕೆಲವೇ ಗಂಟೆಗಳಲ್ಲಿ ಅವನನ್ನು ಸಂಹರಿಸ ಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವಲ್ಲವೆ ? ಹಾಗಾಗಲು ನಮ್ಮ ನೆಚ್ಚಿನ ಪುಣ್ಯ ಭೂಮಿ ಭಾರತವನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಬೇರೆಲ್ಲೂ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಕಾರಣ ಇಷ್ಟೇ, ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರಭು ದಿನಕ್ಕೊಂದು ಟ್ರೈನ್ ದುರ್ಘಟನೆ ಸಂಭವಿಸುತ್ತಿರುವುದು. ದುಷ್ಕೀರ್ತಿಯ ಜೊತೆ ಪಾಪ ನೂರಾರು ಮುಗ್ಧ ಮಾನವರೂ ಅಸು ನೀಗಿದ್ದಾರೆ. ಇಷ್ಟೇ ಮಹಾಪ್ರಭು ನಾ ಹೇಳ ಬಯಸಿದ್ದು” ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಯಮ.

ಯಮನ ವಿವರಣೆಯನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಅಗ್ನಿ ಎದ್ದು ನಿಂತು “ಪ್ರಭೋ ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಾವಿಗೆ ಕಾರಣರಾದ ರೈಲ್‌ವೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ, ದೇವತೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ಸೂಕ್ತ ಬಹುಮಾನವನ್ನು ನೀಡಿ ಪುರ್ಯಾದೆ ಮಾಡುತ್ತೇವೆ” ಎಂದು ಸೂಚಿಸಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮ ಈ ಸೂಚನೆಗೆ ಒಪ್ಪದೆ “ಉಹುಂ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ದುರ್ಘಟನೆಗಳು ಸಂಭವಿಸುವುದು, ಆದ್ದರಿಂದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಇನ್ನಷ್ಟು ಜವಾಬ್ದಾರಿಯಿಂದ ಕರ್ತವ್ಯ ಪರಿಪಾಲಕರಾಗುವಂತೆ ವರವಂ ನೀಡಿ” ಅಂತ ಹೇಳಿ ಆನಂತರ ಯಮನೆ ಕಡೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿ “ಭಲೇ ಯವಃರಾಜ ನಿನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದ್ದೇನೆ, ಈ ಕ್ಷಣದಿಂದ ನಿನ್ನ ಖಾತೆ ಜೊತೆಗೆ ಇಂದ್ರನ ಖಾತೆಯನ್ನೂ ನಿನಗೇ ವಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ, ಇಂದ್ರ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದು ಕೊಂಡು ಓತಿಕೇತ, ಹೆಗ್ಗಣ, ಗೊದಮೊಟ್ಟೆ, ಕಾಗೆ, ನರಿ, ನಾಯಿಗಳನ್ನು ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ” ಅಂತ ಆಜ್ಞೆ ಹೊರಡಿಸಿದ.

ಬ್ರಹ್ಮನ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಅಗ್ನಿ, ವಾಯು, ಇತ್ಯಾದಿ ದೇವತೆಗಳು ಘೊಳ್ಳೆಂದು ನಕ್ಕು ಬಿಟ್ಟರು.

ಇಂದ್ರನಿಗೆ ಅತಿಯಾದ ಅಪಮಾನವಾಗಿ ಭಯಂಕರ ಕೋಪ ಬಂದಿತು. ಸಿಡಿ ದೆದ್ದು “ಇದು ಅನ್ಯಾಯ, ಅಧಿಕಾರದ ದುರುಪಯೋಗ, ಪ್ರಜಾಪ್ರಭುತ್ವಕ್ಕೆ ಎಳ್ಳು ನೀರು ಬಿಟ್ಟಂತೆಯೇ ಸರಿ. ನಾನು ನ್ಯಾಯ, ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಉಗ್ರ ತಪಸ್ಸನ್ನು ಮಾಡಿ, ನಿನ್ನಿಂದರೇ ವರವಂ ಪಡೆದು, ನನ್ನ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಮರಳಿ ಪಡೆಯುವೆ” ಅಂತ ಪ್ರತಿಭಟಿಸಿ ಸಭಾತ್ಯಾಗ ಮಾಡಿದ ಎಂಬಲ್ಲಿಗೆ “ದುಷ್ಕೀರ್ತಿ ಸಂಹಾರದ ಕಥೆಯ ಸಂಪೂರ್ಣಂ.

ಮಂಗಳಂ. ಶುಭ ಮಂಗಳಂ.

ಸಂಭವಾಮಿ

ಎಂ. ಎನ್. ಕೆ.

ಸಂಭವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗೇ ಎಂದು ಭಗವಂತನು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತು ಇನ್ನೂ ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳುವುದರಲೇ ಇದ್ದಾನೆ. ಮಾತು ಉಳಿಸಿ ಕೊಳ್ಳಲು ಆ ದಯಾಮಯಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಅವಸರದಲ್ಲಿದ್ದಂತಿಲ್ಲ. ಹಿಂದಿನ ಅವತಾರದಲ್ಲಿ ಅವನು ಬಹಳ ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ಆ ಅನಂತಶಯನ ಇನ್ನೂ ರೆಸ್ಪಲ್ಟೇ ಇರಬಹುದು. ಅಥವಾ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲಾಗುತ್ತಿರುವ ಶಿಷ್ಟ ಸಂಹಾರ ಇನ್ನೂ ಸಾಲದು ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಆಗಲಿ ಎಂದು ಕಾಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ಇದು ಇನ್ನೂ ಯಾವ ಘಟ್ಟಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತದೆಯೋ ನೋಡೋಣ ಎಂದು ಅವನು ಆ ತಮಾಷೆಗಾಗಿ ಕಾಯುತ್ತಿರಬಹುದು. ದುಷ್ಟ ವಿನಾಶಯ ವಿಳಂಬಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಕಾರಣ ಇರಬಹುದು. ಅದೇನೆಂದರೆ

ಈ ದುಷ್ಟ ಸಂಪುಟ ತಾವು ಸೂರೆಹೊಡೆದ ಸಂಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗ ಆ ಗೋವಿಂದನ ಹುಂಡಿಗೆ ಹಾಕಿ ತಮ್ಮ ಕೈ ಕ್ಲೀನಾಗಿ ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದು. ತನ್ನ ಶೇರ್ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಮೇಲೆ ಆ ಕರುಣಾಮಯಿ ಹೇಗೆ ತಾನೆ ಆ ದುಷ್ಟರನ್ನು ನಿಗ್ರಹಿಸಬಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಿಗ್ರಹಿಸುತ್ತಾ ಹೋದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕೊನೆಯೇಲ್ಲಿ ? ಎಲ್ಲಾ ದುಷ್ಟರ ನಿಗ್ರಹವಾದ ಮೇಲೆ ಆ ಹುಂಡಿಗೆ ಧನವನ್ನು ತುಂಬುವರಾರು ? ಖಾಲಿ ಹುಂಡಿಯಿಂದ ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಾಗುವ ಉಪಕಾರವಾದರೂ ಏನು ? ಈ ಖಾಲಿ ಚೀಲ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಆ ದಯಾಮಯಿ ಕುಬೇರನ ಸಾಲವನ್ನಾದರೂ ಹೇಗೆ ತೀರಿಸಬಲ್ಲ ? ಈ ನಮ್ಮ ಸಾಧುಗಳು ನಮ್ಮ ಪರಿತ್ರಾಣಾಯ ಆಗುತ್ತಿಲ್ಲ, ಈ ಪರಂಧಾಮ ಬಹಳ ಸ್ಲೋ ಎಂದು ಗೊಣಗುಬಹುದು. ಆದರೆ ಮೇಲಿನ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಸಮಂಜಸವಾಗಿ ಉತ್ತರ ನೀಡುವವರಾರು ? ನಮ್ಮ ಶ್ರೀಹರಿ ಇನ್ನೂ ಈ ಪರಿತ್ರಾಣಾಯಕ್ಕೆ ಕೈ ಹಾಕದಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವನು ಈ ದುಷ್ಟರ ಮುಲಾಜಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಮುಖ್ಯ ಕಾರಣ. ಹುಂಡಿಗೆ ದುಡ್ಡು ಹಾಕಿದವರನ್ನು ನಿಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೆ “ಈ ಸ್ವಾಮಿಗೆ ನಿಯತ್ತು ಇಲ್ಲ. ದುಡ್ಡು ತೋಗೊಂಡು ಹೀಗೆ ಮಾಡ್ಬೋದ ಎಂದು ಜನ ಆಡಿಕೊಳ್ಳೋದಿಲ್ಲವೆ ? ಸಿಟುವಶನ್ ಇಷ್ಟು ಡೆಲಿಕೇಟ್ ಆಗಿರುವಾಗ ನಮ್ಮ ಸಾಧು ಸಜ್ಜನರು ತಾಳ್ಮೆ ಇಂದ ಇರೋದು ವಾಸಿ. ಅದ್ದರಿಂದ ಸಾಧುಗಳು ತಮ್ಮ ಪರಿತ್ರಾಣಾಯಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ಕಾಯಬೇಕಾಗುವುದು ಅನಿವಾರ್ಯ.

ಈ ಸಜ್ಜನರ ದಿನನಿತ್ಯದ ಮೂರೆಯನ್ನು ತಾಳಲಾರದೆ ಅವನು ಕಳುಹಿಸಿದ ಅಬ್ಸರ್ವರ್ಸ್ “ಸಿಟುಏಶನ್ ಅವರು ಕೂಗುವಷ್ಟು ಬಿಗಡಾಯಿಸಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನ ತಳ್ಳುತ್ತೆ” ಎಂದು ರೆಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿರಬಹುದು.

ಇನ್ನೂ ಈ ಡಿಸ್ಸಿಡೆನ್ಸ್ ಕೋಗು ಸಹಿಸಲಾರದೇ ಆ ದಯಾಮಯನು ಬಂದು “ಸಿಮ್ತನೆ ಕೂಗಿ ನನ್ನ ಸ್ಲೀಪ್ ಡಿಸ್ವರ್ಬ್ ಮಾಡಿಬೇಡಿ. ನಾನು ನಾಳೆ ಯಿಂದಲೇ ಈ ದುಷ್ಟರ ನಿಗ್ರಹಕ್ಕೆ ತೊಡಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ಕಂಡೀಶನ್. ನನ್ನ ಹುಂಡಿ ಖಾಲಿ ಆಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನಿಮ್ಮ ಜವಾಬ್ದಾರಿ” ಎಂದರೆ ಈ ಸಾಧುಗಳಿಗೆ ಆ ಸವಾಲ್ ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ತಾಕತ್ ಇದೆಯಾ ? ಒಟ್ಟಾರೇ ನೋಡಿ ದರೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಕೋಗದೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲ ತೆಪ್ಪಿರುವುದು ಅಂತ ಕಾಣುತ್ತೆ.

ಹೀಗೆ ನಮ್ಮ ಭಗವಂತನು ಹಾಯಾಗಿ ಮಲಗಿರುವಾಗ ವಿನಾಶಾಯವಾಗ ಬೇಕಾಗಿದ್ದ ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟತ್ವರು ಸುಮ್ಮನಿರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ? ಸ್ವಾಮಿ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆಂದು ಇವರೂ ಮಲಗಲು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರಾ ? “ಮೇಕ್ ಹೇ ವೇನ್ ಸನ್ ಶೈನ್” ಅನ್ನವಂತೆ “ಮೇಕ್ ಮನಿ ವೇನ್ ಗಾಡ್ (ಅಂಡ್ ಪೋಲೀಸ್) ಸ್ಲೀಪ್ಸ್” ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಮೊಟ್ಟೆಯ, ಈ ಮೊಟ್ಟೋವನ್ನು ಬಹಳ ಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಮತ್ತು ಬಿಗಿಯಾಗಿ ಇವರು ಅನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಮೊದಲಿಗೆ ನಮ್ಮ ದಿನನಿತ್ಯದ ತರಕಾರಿ, ಹಣ್ಣು ಹಂಪಲುಗಳನ್ನೇ ನೋಡೋಣ, ಮೊದಲು ತರಕಾರಿ ವೀಸೆಗಟ್ಟಳೆ ಮಾರುತ್ತಿದ್ದರು. (ಬಹಳಷ್ಟು ಜನರಿಗೆ ವೀಸೆ ಯಿಂದರೆ ಗೊತ್ತಿರಲಾರದು. ವೀಸೆ ಎಂದು ತಪ್ಪುತಿಳಿಯಬೇಡಿ) ಅಂದಿನ ಒಂದು ವೀಸೆ ಇಂದಿನ ಎರಡುವರೆ ಕೇಜಿ. ೧೯೫೭ ರಲ್ಲಿ ನಾವು ವೀಸೆ ಬಿಟ್ಟು ಕೇಜಿಗೆ ಇಳಿದೆವು. ಆಗ ಈ ನಮ್ಮ ದುಷ್ಟರಿಗೆ ಖುಶಿಯೋ ಖುಶಿ. ರಾತ್ರಿ ರಾತ್ರಿ ವೀಸೆಯನ್ನು ಕೇಜಿ ಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟರು. ರೇಟ್ ಮಾತ್ರ ಅಷ್ಟೇ ಇತ್ತು. ಕೆಲವು ಒಳ್ಳೆಯ ದುಷ್ಟರು ಕೊಸರು ಸ್ವಲ್ಪ ಜಾಸ್ತಿ ಹಾಕಿದರು ಎನ್ನಿ ! ಬರುಬರುತ್ತಾ ಕೇಜಿ ರೇಟ್ ಏರುತ್ತ ಏರುತ್ತಾ ಈಗ ರೇಟನ್ನು ಕಾಲು ಕೇಜಿಗೆ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಫುಲ್ ಕೇಜಿ ರೇಟ್ ಕೇಳಿ ಗಿರಾಕಿ ಎದೆ ಒಡೆದು ಬಿದ್ದರೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸ ಬೇಕಲ್ಲಾ. ಆ ತಲೆನೋವು ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕು ? ಆ ದರದ ಉಲ್ಬಣವನ್ನು ನಾವು ಸಂಭವಾಮಿ ದಿನೇ ದಿನೇ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ಈಗ ನಾವು ಈಗಿನ ಎಲೆಕ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಪ್ಲೈ ನೋಡೋಣ. ಟೀವಿಲಿ ಒಳ್ಳೆ ಥಿಶುಂ ಥಿಶುಂ ಬರ್ತಿದ್ದಾಗ, ಅರ್ಜೆಂಟಾಗಿ ಸ್ನಾನಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ, ರಾತ್ರಿ ಹಾಸಿಗೆ ಯಲ್ಲಿ ಒರಗಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಅವತ್ತೇ ಬಂದ ಅಪರಂಜಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಓದಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ಟಪ್ಪನೆ ಕೈ ಕೊಡುತ್ತೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಹೊತ್ತೂ ಗೊತ್ತೂ ಏನೂ ಇಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಸಂಭವಾಮಿ ಪದೇ ಪದೇ ಎಂದು ಕರೆಯಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರೀ ಆಫೀಸಿಗೆ ಹೋದರೆನ್ನಿ. ಬಾಗಿಲಲ್ಲೇ “ಎಲ್ರೀ ನಮ್ಮ ಮಾಮೂಲು” ಎಂಬ ಪಲ್ಲವಿ. ಆ ಕೋಣೆಯ ನಾಲ್ಕೂ ಮೂಲೆಗಳಿಗೆ ಮಾಮೂಲು ಸಲ್ಲಿಸಿ (ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಈ ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ನಾಲ್ಕೇ ಮೂಲೆಗಳಿವೆ. ಅವನ್ನು ನಮ್ಮ ವಾಸ್ತು ದೇವತೆಗಳು ಅಷ್ಟು ಮೂಲೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪುಣ್ಯ) ದಿನನಿತ್ಯ ನಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಸಲ್ಲಿಸಿ ಆ ದೇವತೆಗಳು ಪ್ರಸನ್ನರಾದಾಗ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಬಂದರೆ ನಾವೇ ಕೃತಾರ್ಥರು. ಈ ಸರ್ಕಾರೀ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸಂಭವಾಮಿ ಮೂಲೇ ಮೂಲೇ ಎಂದರೆ ತಪ್ಪಾಗಲಾರದು.

ಈ ಸಂಭವ ಸರಮಾಲೆಗೆ ಇನ್ನಷ್ಟು ಸಂಭವಗಳನ್ನು ಪೋಣಿಸುವುದು ಅಷ್ಟೇನೂ ಅಸಂಭವ ಅಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲೇ ? ವಿಷಯ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಇನ್ನೊಂದು ಕಾಂಟ್ರಿ ವರ್ಸಿ ಶುರು ಆಗಿದೆ. ಅವೇನೆಂದರೆ ಕೆಲವು ಮೇಧಾವಿಗಳು ಆಳವಾಗಿ ಸಂಶೋಧಿಸಿ ಹೀಗೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಕೊಡಿಸಿದ್ದಾರೆ.

“ನಮ್ಮ ನಾರಾಯಣನು ಯುದ್ಧ ಭೂಮಿಯಲ್ಲಿ ಸಂಧವಾಮಿ ಯುಗೇ ಯುಗೇ ಯಂದು ಪ್ರಾಮಿಸ್ ಮಾಡಲೇ ಆಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದಿದ್ದರೆ ಅವನು ಈಗಾಗಲೇ ಬುದು ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಕೀಪ್ ಅಪ್ ಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದ. ಒಂಭತ್ತು ಅವತಾರ ಮಾಡಿದವನಿಗೆ ಈ ಹತ್ತನೇಯದು ಯಾವ ಲೆಖ್ವಿ. ಆಂದು ಕುರುಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರ್ ರಿಪೋರ್ಟರ್ ತಪ್ಪು ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಅವನು ಆ ರಥದಬಳಿ ಇರ ಲಿಲ್ಲವಾದ್ದರಿಂದ “ಸ್ಟೇಟ್ ಫ್ರೆಂಡಿ ಹಾರ್ಸಸ್ ಮೌತ್” ಅಂತ ಆ ಕುದುರೆಗಳ ವರ್ಷನ್ ನಂಬಿದ್ದಾನೆ. ಆ ನಾಲ್ಕೂ ಕುದುರೆಗಳು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷನ್ ಕೊಟ್ಟಾಗ ಆ ರಿಪೋರ್ಟರ್ ಕನ್ಕ್ಲೂಸ್ ಆಗಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಇದನ್ನ ಅಲ್ಲಗಳೆದು ಮತ್ತೊಂದು ಗುಂಪು ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೆ “ಸಂಜಯ ಧೃತ ರಾಷ್ಟ್ರನಿಗೆ ಕಾಮಂಟಿಸುವಾಗ ಆಡಿಯೋ ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿತ್ತು. ಬರೀ ವೀಡಿಯೋ

ಸಹಾಯದಿಂದ ಲಿಪ್ ಮೂಮೆಂಟ್ ನೋಡಿಕೊಂಡು ಅವನು ಈ ಸಂಭವಾಮಿ ರಿಪೋರ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ”

ಮಗದೊಂದು ಗ್ರೂಪ್ ಹೀಗೆ ಹೇಳುತ್ತೆ” ಇವರೆಲ್ಲಾ ಎಕ್ಸ್‌ಪರ್ಟ್ಸ್ ಅಲ್ಲವೇ ಅಲ್ಲ. ಈ ಮಿಸ್ಟೇಕ್ ಆದದ್ದು ವ್ಯಾಸರು ಡಿಕ್ ಟೇಶನ್ ಕೋಡುತ್ತಿದ್ದಾಗ. ಆಗ ನಮ್ಮ ವಕ್ರತುಂಡ ಮಹಾಕಾಯ ದೊಡ್ಡ ಗಣೇಶನ ಗುಡಿಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಸಾವಿರ ವಡೆ ಹಾರದ ವಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಆಬ್ಸೆಂಟ್ ಮೈಂಡೆಡ್ ಆಗಿದ್ದಿರಬೇಕು” ಇಲ್ಲ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸರು ಸಂಜಯನ ತಪ್ಪು ಟ್ರಾಸ್ಟಿಪ್ಸ್ ಮೇಲೆ ಡಿಪೆಂಡ್ ಆಗಿ ತಪ್ಪು ಡಿಕ್ಲೇಶನ್ ಕೊಟ್ಟಿರಬೇಕು”

ನಿಜ ಏನೇ ಇರಲಿ, ಈ ವರ್ಷನ್ ಕೌಂಟರ್ ವರ್ಷನ್ ಗಳಿಂದ ನಮಗೆ ಟೆಂಶನ್ ಆಗದಿದ್ದರೆ ಅದೇ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಪವಾಡ.

ಏನಕೇನಸ್ಯ

ಏನಕೇ

ನಸ್ಯ ?

ನಾಸಿಕೇ

ನಸ್ಯ

ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಅದೃಷ್ಟ

ಸಾ. ಕೃ. ಪ್ರಕಾಶ್

ಮದುವೆಯಾದಾಗ ಹೆಗಲಮೇಲೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಗಳುವಿನ ಮೇಲೊಂದು ಬಟ್ಟೆ ಎನ್ನುವಂತಿತ್ತು ರಂಗರಾಜುವಿನ ಆರ್ಥಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ. ಅಂತಹವನಿಗೆ ಇನ್ನೆಂತಹ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಕ್ಕಾಳು. ರಜನಿ ಸುಂದರಿಯಲ್ಲ ಆದರೆ ಕೆಟ್ಟದಾಗೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಮದುವೆಯಾದ ಮೇಲೆ ಮೇಲೆ ರಂಗರಾಜುವಿಗೆ ಅದೃಷ್ಟ ಹೊಡೆಯಿತು. ಶ್ರೀಮಂತನಾಗಿ ಹೋದ. ಮೊದಲು ಮಿಸ್ ಇಂಡಿಯಾಳಂತೆ ಕಂಡಿದ್ದ ರಜನಿಯಲ್ಲಿ ಸೌಂದರ್ಯ ಮಿಸ್ ಆಗಿದೆ ಎನಿಸಿತು. ತನಗೆ ಇನ್ನೂ ಸುಂದರಳಾದ ಹೆಣ್ಣು ಸಿಗಬೇಕಿತ್ತು. ಎನಿಸಿತು. ಆಗಾಗ ಆಡಿಯೂ ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದ. ರಜನಿ ಮೌನದಿಂದಲೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಂಗರಾಜುವಿಗೆ ದುರ್ಮಾರ್ಗ ಯೋಜನೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದೇನಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಕೊಡಬೇಕಾಗಬಹುದಾದ ಪರಿಹಾರ ನೆನೆದು ಭಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದಕ್ಕೆ ಹಂಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳೇ ಬೇಸರಪಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲಿ ಎಂದುಕೊಂಡು ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಎದ್ದವನೇ, “ರಜನಿ, ರಾತ್ರಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಸುಂದರವಾದ ಕನಸು ಬಿತ್ತು” ಎಂದು ಹೇಳಿದ. “ಏನು ಕನಸು ?” ಕೇಳಿದಳು ರಜನಿ ಕುತೂಹಲದಿಂದ.

“ನಾನು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದಹಾಗೆ.....

“ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಕಾ.....”

“ಹೌದು, ಆದರೆ ಸಶರೀರನಾಗಿ, ಅದೇ ಅರ್ಜುನ ಸಹಪ ಎಲ್ಲ ಹೋಗಿದ್ದರಲ್ಲ ಹಾಗೆ ಪುಷ್ಕಕ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲಿ ಇಂದ್ರಾನೇ ರಿಸೀವ್ ಮಾಡಿದ. ಅಯ್ಯೋ ರಂಗರಾಜು ಇಷ್ಟು ದಿನ ಕೋತಿ ತರಹ ಇರೋ ಪ್ರಾಣಿ ಜೊತೆ ಕಾಲಕಳೆದು ಬಂದಿದೀಯೆ.....” ರಜನಿಗೆ ರೇಗಿದರೂ ಮೌನವಾಗಿದ್ದಳು.

“ಇನ್ನಾದರೂ ಸುಖ ಅನುಭವಿಸುಂತ ಹೇಳಿ ಅಪ್ಪರೆಯರ ಹತ್ತಿರ ಕಳುಹಿಸಿದ. ಅಲ್ಲಿ ರಂಭೆ, ಉರ್ವಶಿ, ಮೇನಕೆಯರಲ್ಲಿ ಜಗಳ, ಇವತ್ತು ರಂಗರಾಜು ಜೊತೆ ನಾನು ಕಳೆಯಬೇಕೊಂತ ಅವರನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸೊಪ್ಪರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಾಕಾಗಿಹೋಯಿತು. ಆದರೂ ತುಂಬಾ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತುನ್ನು.

ರಜನಿಗೆ ರೇಗಿ ಹೋಯಿತು. ಗಂಡನವ್ಯಂಗ್ಯ ಹೊಸದೇನಲ್ಲ ಆದರೂ ಇದು ಅತಿಯೆನಿಸಿತು. “ಎಂತಹ ಕಾಕತಾಳಿಯ ಜೋಡಿ ನನಗೂ ಒಂದು ಕನಸು ಬಿತ್ತು” ಹೇಳಿದಳು.

“ಓ ನೀನೂ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆಯಾ” ಕೇಳಿದ ವ್ಯಂಗವಾಗಿ.

“ಛೇ ಛೇ ಅಪ್ಪು ಪುಣ್ಯ ನನಗೆಲ್ಲಿ ಬರಬೇಕು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದರೂ ಅಪ್ಪರೆಯ ಜೊತೆ ನಾನೇನು ಮಾಡಲಿ”

“ಅದೂ ಸರೀನ್ನು” ಹೇಳಿದ ರಂಗರಾಜು.

“ನೀವು ಸ್ವರ್ಗಕ್ಕೆ ಹೋದಿರಲ್ಲ ವಿಮಾನದಲ್ಲಿ, ನಿಮ್ಮನ್ನ ಬೀಳ್ಕೊಡಕ್ಕೇಂತ ನಾನು ಏರ್‌ಪೋರ್ಟ್‌ಗೆ ಬಂದಿದ್ದೆ. ಪಾಪಸ್ಸು ಮನೆಗೆ ಬರಕ್ಕೆ ಆಟೋ ಬೇಗ ಸಿಗಲಿಲ್ಲ. ಬರೋ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತುಂಬಾ ಲೇಟಾಗಿತ್ತು ಬಂದು ನೋಡ್ತಿನಿ ಮನೆಮುಂದೆ ನಾಗರಾಜ ಕಾದುಕೊಂಡು ಕೂತಿದಾನೆ.

“ಯಾವ ನಾಗರಾಜ” ಕೇಳಿದ ರಂಗರಾಜು.

“ಅದೇ ಇನ್ಸ್ಪೆಕ್ಟರ್‌ನ್ಸ್ ಏಜೆಂಟು”

“ಅವನಿಗೇನಂತೆ ಕೆಲಸ” ಕೇಳಿದ ರಂಗರಾಜು

ಅದೇ ನೀವು ಜೀವವಿಮೆ ಮಾಡಿದ್ದರಲ್ಲ, ಅಪಘಾತವಾದರೆ ಎರಡುಗಟ್ಟು ಆಗುತ್ತಲ್ಲ ಅದು”

“ಅದಕ್ಕೇನೀಗ”

“ಅದರ ಬಾಬು ಹತ್ತು ಲಕ್ಷದ ಚೆಕ್ಕು ತಂದು ಕೊಟ್ಟು”

ರಂಗರಾಜುವಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ

“ನಿಮ್ಮ ವಿಮಾನ ಟೇಕ್ ಆಫ್ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲೇ ಬೆಂಕಿ ಹತ್ತಿಕೊಂಡು ಉರಿದು ಹೋಯಿತಂತೆ. ಆ ವಿಮಾನ ಸಂಸ್ಥೆಯವರೂ ಇನ್ನೊಂದು ಚೆಕ್ ಕಳಿಸಿದ್ದರು. ನೀವು ತುಂಬಾ ಅದೃಷ್ಟವಂತರು ಅಂದ ನಾಗರಾಜ ಚೆಕ್‌ನ ಬ್ಯಾಂಕ್‌ನಲ್ಲಿ ಡಿಪಾಸಿಟ್ ಮಾಡಬೇಕೊಂದಿದ್ದೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು”

ಆದೇ ಕೊನೆ ರಂಗರಾಜು ಮತ್ತೆ ಹಂಗಿಸುವ ಧೈರ್ಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ಏನು ಬಂತೋ ಕೇಶವ ?

ಲವಲೇಶ
ಕೂಡ ಉಳಿಯದಂತೆ
ನಾಶ
ಮಾಡು ಕ್ಲೇಶವ
ಎಂದೆ ಕೇಶವ.

ಅವಶೇಷ
ಕೂಡ ಉಳಿಯದಂತೆ
ನಾಶ
ಮಾಡಿದೆ ಕೇಶವ
ನಿನಗೇನು ಬಂತೋ, ಕೇಶವ ?

ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ಹೊಸ ಆಫೀಸು ಸೇರುವಾಗ

ಯು ಎಸ್. ರಾವ್

ಆಫೀಸುಗಳಲ್ಲಿ ಹೊಸದಾಗಿ ಸೇರುವಾಗ ಮೊದಲನೇ ಅನುಭವಗಳು ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿರುತ್ತವೆ.

ಅದೊಂದು ಮಹಾದೋಷ ಸಂಸ್ಥೆ-ಸದ್ಗೃಹ ಹುಸೇನರ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ “ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ಅಜ್ಜ” (Grand mother of all institutions) ಡಿಗ್ರಿ ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟು ಇತ್ಯಾದಿಗಳೊಡನೆ ನಡುಗುವ ಕೈಕಾಲುಗಳೊಡನೆ ಆಡಳಿತಾಧಿಕಾರಿಯ ಎದುರು ಹೋಗಿ ಕೂತುಕೊಂಡೆ. ನನ್ನ ಪರಿಚಯ ಹೇಳಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಹೇಳಿ ನೇಮಕಾಜ್ಜೆ ತೋರಿಸಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಪುಣ್ಯಾತ್ಮ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ನನಗೆ ಕುಳಿತಿರಲು ಸನ್ನೆಮಾಡುತ್ತ, ಮುಚ್ಚಿದ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದುದು ಸಾಧಾರಣ ಅರ್ಧಗಂಟೆ ನಂತರವೇ ನಡುವೆ ಏನನ್ನೂ ಮೂಸುತ್ತಾ ಇದ್ದ. (ಮತ್ತೆ ತಿಳಿಯಿತು, ಅವನು ಆಸ್ಥಮಾ ಪೀಡಿತನಂತೆ)

ನಂತರ ಕೇಳಿದ-“ಹೆದರಿದೆಯಾ ? ಈಗ ನೀನು ಮೊದಲಾಗಿ ಯಾರೊಡನೆ ಭೇಟಿಯಾಗಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇನೆ. ಮೊದಲು ಈ ಆಫೀಸಿನ ಇನ್-ಚಾರ್ಜರು ಯಾರು ಧರಿಸಿದ ಉಲನ್‌ಕೋಟು, ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಅವರ ಮದುಮೆಯ ಸಮಯ ಹೊಲಿದುದೆಂದು ಸುಲಭವಾಗಿ ತಿಳಿಯ ಬಹುಮೋ ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿನ ಇನ್-ಚಾರ್ಜ್”

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತಿರುಗಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿ ಮುಂದುವರಿಸಿದ-“ಅವರನ್ನು ಭೇಟಿ ಯಾದ ನಂತರ ಎಸಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಚೀಫ್ ಆಫೀಸರರು ಇವರು ಇಬ್ಬರಿದ್ದಾರೆ. ಯಾರು ದಿಲೀಪ್ ಕುಮಾರನ ಚಹರೆ ಇದ್ದು, ಅವನಂತೆ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಬಿಂದು ಎಳೆ ಕೂದಲು ಇಳಿಸಿದ್ದಾರೋ, ಅವರೇ ಇಲ್ಲಿನ ಎರಡನೇ ಅಧಿಕಾರಿ”

ಮುಂದುವರಿಸುತ್ತಾ ಹೇಳಿದ-“ಮೂರನೆಯವರನ್ನು ಕಂಡು ಹಿಡಿಯುವುದು

ಇನ್ನೂ ಸುಲಭ ಅವರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚುರೂಟು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೊಗೆಯಾಡುತ್ತಿರುತ್ತದೆ”

“ಇನ್ನು ಹೋಗು ಈ ಮೂವರನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ ನಂತರ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡು” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದವನು, ತೆರೆಯುವ ಲಕ್ಷಣ ಕಾಣದಿರಲು, ಎದ್ದು ಅವನು ಹೇಳಿದ ಚಹರೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತ ನಡೆದ.

ಕೆಲವು ವರ್ಷಗಳ ನಂತರ ನಾನೇ ಹೋಗಿ ಒಂದು ಬ್ರಾಂಚಿನ ಚಾರ್ಜ್ ತಗೊಳ್ಳುವ ಸಂದರ್ಭ ಬಂದಿತು. ಹೊರಡುವ ಮೊದಲು ಎಮ್. ಡಿ ಸಾಹೇಬರು ಕರೆದು ಹೇಳಿದರು—“ನೋಡು ನೀನು ಹೋಗುವ ಶಾಖೆ ಹೊಸ ಕಟ್ಟಡವೊಂದರಲ್ಲಿ ತೆರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ನಾವು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಆರು ತಿಂಗಳು ಕಳೆದರೂ, ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಲಾಯರ್ ನೋಟಿಸು ಬಂದು ಜ್ಯಾರಿಯಾಗಿದೆ. ಸಾಲದುದಕ್ಕೆ ಆ ಕಟ್ಟಡದ ಮಾಲಿಕನು ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಪ್ತನಂತೆ, ಮಂತ್ರಿಗಳ ಆಫೀಸಿನಿಂದ ಫೋನ್ ಬೇರೆಬಂದಿತ್ತು ನೀನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದ ಕೂಡಲೆ ಬಾಡಿಗೆ ಸಂದಾಯವಾಗದೇ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಅಡ್ಡಿಯಾದ ಕಾರಣವೇನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ, ಸರಿಪಡಿಸಿ ಬಾಕಿ ಸಲ್ಲಿಸಿ ನನಗೆ ಕೂಡಲೆ ತಿಳಿಸಬೇಕು” ಎಂದರು.

ಚಾರ್ಜ್ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಕೂಡಲೇ ಬಾಡಿಗೆಯ ಪಾವತಿಯ ಫಾಯ್ಲ್ಸ್ ತೆಗೆದು ನೋಡಿದೆ. ಕಟ್ಟಡದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಇಷ್ಟೆಂದು ಅಳತೆಮಾಡಿ ಚದರ ಅಡಿಗೆ ನಿಗದಿಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟ ರೇಟೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆ ನಿರ್ಣಯಿಸಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆಡ್ವರ್ ಇತ್ತು. ಹಾಗಿದ್ದರೂ ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದು, ಇದುವರೆಗೆ ಆಫೀಸು ನೋಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಪ್ರಭೃತಿಯನ್ನು ಕರೆದು ಕೇಳಿದೆ. “ಕಟ್ಟಡದ ವಿಸ್ತೀರ್ಣ ಇಷ್ಟೆಂದು ಯಾರು ನಿರ್ಧರಿಸಬೇಕು ? ನಾನೇನೂ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಅಲ್ಲವಲ್ಲ” ಎಂದ. “ಸರಿ ಹಾಗಾದರೆ ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರನ್ನು ಕರೆಸಿ ಅಳಿಸಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲ” ಎಂದ “ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಹೇಗೆ ಸಾಧ್ಯ ? ನಾಳೆ ಪಕ್ಷಪಾತ ಮಾಡಿದ ಆರೋಪ ಬಂದೀತು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿರುವ ಇಂಜಿನಿಯರಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲ ಇಂಜಿನಿಯರುಗಳನ್ನು ತರಬೇತು ಮಾಡುವ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಕಟ್ಟಡ ಅಳೆಯಲು ಒಬ್ಬ ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಇರಲಾರನೇ ? ಆದರೆ ಅನೇಕ ತಿಂಗಳುಗಳಿಂದ ಜ್ಞಾಪಿಸಿ ಕೊಟ್ಟರೂ, ಅಲ್ಲಿಂದ ಜವಾಬು ಬರಲಿಲ್ಲ” ಎಂದ ಜವಾಬು ಹೇಗೆ ಕೊಟ್ಟಾರು ? ಕಟ್ಟಡ ಅಳೆಯಲು ಇಂಜಿನಿಯರ್ ಕಳುಹಿಸಲು ಕಾಲೇಜಿಗೆ ಬರೆದ ಇವನ ತಲೆಗೆ

ಶಾಪ ಹಾಕಿದೆ. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಕನ್‌ಸಲ್ವಿಂಗ್ ಸಿವಿಲ್ ಸೂಪರ್‌ವೈಸರನ್ನು ಕರೆಸಿ, ಚದರ ಅಡಿ ಅಳಿಸಿ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಟ್ಟೆ.

ಎರಡು ಮೂರು ಬಾರಿ ಕೆಲಸ ಬದಲಾಯಿಸಿದುದರಿಂದ, ನನಗೆ ಹೊಸ ಸಂಸ್ಥೆ ಯನ್ನು ಸೇರುವ ಅನುಭವ ಅನೇಕ, ನಾನು ಮೊದಲು ಸೇರಿದ ಅಫೀಸು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಬ್ಯಾಂಕಿನ ಶಾಖೆ. ಸರ್ತಿಫಿಕೇಟುಗಳೊಡನೆ ಮ್ಯಾನೇಜರರ ಎದುರು ನಿಂತೊಡ ನೆಯೇ, ಕೂತುಕೊಳ್ಳಲು ಹೇಳಿ, ನನ್ನನ್ನೇ ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡಿದರು. ಕೊನೆಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ತಿರುಗಿಸಿ, ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಾ, ತಮ್ಮ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ನನ್ನ ಎದುರು ಹಿಡಿದರು. ಮತ್ತೂ ನನ್ನ ಮುಖ ನೋಡದೆ ಹೇಳಿದರು - "ನೋಡಪ್ಪಾ ಇದು ಕಿರು ಬೆರಳು. ಇದು ಬಾತುಕೊಂಡರೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾದೀತು ? ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಉದ್ಯೋಗ ನೀನು ಅದಷ್ಟು ಬೇಗನೇ ಇಲ್ಲಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಸಂಸ್ಥೆಯೊಂದನ್ನು ಸೇರ ಬೇಕು ಎಂದು ನನ್ನ ಆಸೆ ಎಂದರು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸೇರುವಾಗ ಈ ಉಪದೇಶ ದೊರಕಿ ದವರು ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಂದಿ ಇರಲಾರರು ಎಂದು ಭಾವಿಸುತ್ತೇನೆ.

Come-ಬ

'Come - ಬಾ
ಎಂದರೆ
ಕಂಬ ದಿಂದಲೇ
ಬಂದೆಯಾ ಹರಿ ?'
ಕೇಳಿದರೆ ಕಂದ
ಹೇಳಿದ ಹರಿ
'ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ
Hurry, Hurry'

ಎನ್. ಪ್ರಕಾಶ್

ನಗೆಯಿಂದ ಗೆಲುವು !

ಓಂ ಪ್ರಕಾಶ್

ಇದೆಲ್ಲ ಶುರುವಾಗಿದ್ದು, ಸೋಮುಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಸಮಸ್ಯೆ ಆರಂಭವಾದಾಗ, ಎರಡು ಮನಾಲೆ ತಿಂದು, ಕಾಫಿ ಕುಡಿದು ಸಿಗರೇಟ್ ಹಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರಾಣಿ, ಈಗ 'ಬಾರ' ಎಂಬರೇ ಬೆಚ್ಚಿ ಬೀಳ್ತಿದ್ದ. ಎಲ್ಲ ತರಹ ಮೆಡಿಸನ್ನೂ ಆಯ್ತು, ಅಲೋಪತಿ, ಆಯುರ್ವೇದ, ಯುನಾನಿ ಇತ್ಯಾದಿ. ಅವನ ಕೆರಳಿದ ಹೊಟ್ಟೆ ಈ ಪತಿಗಳ ಮಾತನ್ನ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ನನ್ ಹತ್ರ ಬಂದ. ನಾನು ಸಜೆಸ್ಟ್ ಮಾಡಿದ್ದು ಅನ್‌ಕನ್‌ವೆನ್ಸ್ ನಲ್ ! "ನೋಡು ಸೋಮು, ತಲೆಗೂ, ಹೊಟ್ಟೆ ನರಗಳಿಗೂ ನಿಕಟ ಸಂಪರ್ಕ ಇರುತ್ತೆ. ನಿನ್ನ ತಲೆ ಬಿಸಿ ಆದಾಗಲೆಲ್ಲ ಜಠರಾಗ್ನಿ ಭುಗಿಲೆದ್ದು, ಸಂಕಟ ಶುರು ವಾಗುತ್ತೆ. ಎಷ್ಟು ಟನ್ ಜೆಲುಸಿಲ್ ನಂಗಿದರೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳು ! ನಿನ್ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂಕಟ ಶುರು ಆಗ್ತಾನೇ, ಯಾವುದಾದ್ರೂ ನಗೆ ಪ್ರಸಂಗ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಂದುಕೊಂಡು. ನಿನ್ನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಮುಗುಳ್ಳೆಗೆ ಬೀರೋ ತರಹ ಮಾಡ್ಕೊ ! ಎರಡೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಸಂಕಟ ಗಾಯಬ್ !" ಸೋಮುಗೆ ನಂಬಿಕೆ ಬಂದಹಾಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಗೆಳೆತನದ ಬಾಂಧವ್ಯದಿಂದ, "ಸರೀ ಕಣೋ, ನಿನ್ ಥೆರಪೀನೂ ಒಂದು ಕೈ ನೋಡಿ ಬಿಡ್ತೀನಿ" ಅಂದ.

ಕ್ಲಬ್ಬಿನಲ್ಲಿ ಬಿಡ್ನ್ ಆಡ್ತಾ ಕೂತಿದ್ದು, ಸೋಮು ಅಲ್ಲೆ, ಇತರ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಕುಳ ಗಳು. ಗೆಲ್ಲಬೇಕು ಅಂತ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಆಸೆ ! ಆಟ ಉತ್ಕಟ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ತಲಪಿದೆ. ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಸೋಮುಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಲಿ ಸಂಕಟ ಶುರುವಾಯ್ತು ! ಥೆರಪೀನೂ ನೆನಪಿಗೆ ಬಂತು. ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಆಶ್ಚರ್ಯ, ವಿಷಾದ, ಸಂತೋಷ ಇವೆಲ್ಲ ಇಮೋಷನ್ ಮಿಶ್ರಿತ ನಗೆ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಅವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿದ್ದೋರು ರಾಯರು. ಭಾರೀ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಮನ್. ಸೋಮು ಮುಖ ನೋಡಿದ ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಮುಖ ಬಿಳಿಚಿಕೊಂಡ್ತು ! ಹಣೆ ಮೇಲೆ ಬೆವರಿನ ಹನಿಗಳು ಕಂಡವು ! ಅವರು, "ಮಿಸ್ಟರ್ ಸೋಮು, ಒಂದು ನಿಮಿಷ ನಿಮ್ಮನ್ನ ಹೊರಗಡೆ ಲಾನ್‌ನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿಸ ಬಹುದೇ ? "ಅಂದರು ಇಬ್ಬರೂ ಹೊರಗೆ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಹೋದರು. ರಾಯರು ದೇಶಾವರಿ ನಗೆ ನಗುತ್ತೆ, "ಸೋಮು, ಈ ಫ್ರೆಂಡ್ಲಿ ಆಟಗಳು ಬೋರಿಂಗ್ ಆಗುತ್ತೆ ಅಲ್ಲೆ ! ಸ್ವಲ್ಪ ಇಂಟರೆಸ್ಟಿಂಗ್ ಮಾಡೋಣ ಅಂತ ನಾನು ಈಗ ಟೈ ಮಾಡಿದ್ದನ್ನೆ

ನೀವು ನೋಡಿದ್ದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು ! ಈ ಚಿಕ್ಕ ವಿಚಾರಾನ ಯಾರಿಗೂ ಹೇಳದೇ ಇದ್ದೆ ನಾನು ಬಹಳ ಆಘಾತಿ ! ನನ್ನ ವಿನ್ನಿಂಗ್ಸ್, ಈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದನ್ನ ನಿಮಗೆ ಕೊಡ್ತೀನಿ” ಅವರು ಸೋಮು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, “ಸರಿ ! ಅಂದ.

ಸೋಮು ಕೆಲಸ ಮಾಡ್ತಿರೋ ಕಂಪನಿಗೆ, ಬ್ಯಾಂಕಿಂದ ಭಾರೀ ಸಾಲ ಬೇಕಾಯ್ತು. ಸರಿ, ಇವನ್ನೇ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಆಫೀಸರ್ ಹತ್ರ ಕಳಿಸಿದ್ದು, ಯಾರೋ ಉತ್ತರ ಭಾರತದ ಬಿಸಿನೆಸ್‌ಮ್ಯಾನ್ ಹತ್ರ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಮಾತಾಡ್ತಿದ್ದು, ಗಾಜಿನ ಈಚೆಯಿಂದ ಸೋಮು ಅವರನ್ನ ನೋಡ್ತು ಕಾಯ್ದಿದ್ದ. ಕೊನೆಗೆ ಅವರೆಲ್ಲ ನಗ್ತು ಎದ್ದು ಕೈ ಕುಲುಕಿದರು. ಅವರು ಹೋದ ಮೇಲೆ, ಸೋಮು ಸರದಿ ! ತನ್ನ ಕಂಪನಿ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿ, ಸಾಲದ ಪ್ರಸ್ತಾಪಮಾಡಿದ, ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ ಇಂಪ್ರೆಸ್ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ‘ನೋಡಿ, ಈ ತರಹ ಸಾಲಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಸುಪೀರಿಯರ್ಸ್‌ನ ಕನ್ಸಲ್ಟ್ ಮಾಡಬೇಕು’ ಅಂತ ಶುರುವಾಡಿದರು. ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಕಾದಿದ್ದ ಕೋಪದಿಂದ ಸೋಮು ಜಠರ ರೇಗಿತು. ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಬ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರ್ ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದರು ! ಸೋಮುಗೆ ಅವರ ವ್ಯವಹಾರದ ಸೀಕ್ರೆಟ್ಸ್ ಎಲ್ಲ ಪೂರ ಗೊತ್ತಾಗಿದೆ ಅಂತ ಖಾತ್ರಿ ಆಗಿತ್ತು ! ಅವನ ಮುಖದ ಮೇಲಿದ್ದ ವಿಕೃತ ನಗೇನ ಅವರು ಎಂದಿಗೂ ಮರೆಯೋ ತರಹ ಇರಲಿಲ್ಲ.

“ಕೂತ್ಕೋಳಿ ಮಿ|| ಸೋಮು,” ಅಂತ ಕಾಫಿ ತರಿಸಿದರು. ಹದಿನೈದೇ ನಿಮಿಷದಲ್ಲಿ ಸೋಮು ನಗುತ್ತ ಬ್ಯಾಂಕಿನಿಂದ ಹೊರಬಂದ.

ಶಾಂತಾರಾಂ ಸೋಮುಗೆ ಫೋನ್ ಮಾಡಿದ ‘ಸೋಮು ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ, ನಂ ಮನೇಗೆ ಸ್ವಾಮಿ ವೇದಾನಂದ ಬರ್ತಾರೆ ! ವೇದಾಂತ, ಗೀತೆ ಎಲ್ಲ ಬಹು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡ್ತಾರೆ. ಅವರು ಎಲ್ಲಿ ಹೋದ್ರೂ ಜನ ಜಾತ್ರೆ ತರಹ ಸೇರುತ್ತೆ, ಈಚೆಗೆ ಅಮೆರಿಕಾ ಪ್ರವಾಸ ಮುಗಿಸಿ ಬಂದಿದಾರೆ ; ನಾನು ನನ್ನ ಕ್ಲೋಸ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್ ಕೆಲವರನ್ನ ಕರೆದಿದೀನಿ ! ನೀನು ಬರಲೇ ಬೇಕು !” ಭಾನುವಾರ ಸಂಜೆ, ಶಾಂತಾರಾಂ ಮನೇಲಿ ಸಣ್ಣ ಸಭೆ. ಒಂದು ಸೋಫದ ಮೇಲೆ ಕೃಷ್ಣಾಂಜನ ಹಾಕಿತ್ತು. ಸ್ವಾಮಿ ಗಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ನಡೆದು ಬಂದು ಕುಳಿತರು. ನೆರೆದ ಜನರನ್ನ ನೋಡಿ, “ಸರ್ವೇ ಜನಾ ಸುಖಿನೋ ಭವತು !” ಅಂದರು. ಸುಮಾರು ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷ ನಿರರ್ಗಳ ವಾಗಿ ಭಾರತೀಯ ಫಿಲಾಸಫಿ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಜನರೆಲ್ಲ ತದೇಕ ಚಿತ್ತರಾಗಿ ಕೂತಿದಾರೆ. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ತಿಂದಿದ್ದ ಬೀಸಿಬೇಳೆಬಾತ್ ಸೋಮುಗೆ ತೊಂದರೆ ಕೊಡುಕ್ಕೆ ಶುರು ಮಾಡ್ತು ತಕ್ಷಣ ಅವನ ಮುಖಾರವಿಂದ ಪ್ರಜ್ವಲಿಸಿತು ! ಒಂದು ‘ನನಗೆಲ್ಲ

ಗೊತ್ತಿದೆ ! ಎಂಬ ಆನಂದವನ್ನುಳ್ಳ ನಗೆ ಅವನ ಮುಖದಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಿತು. ! ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಬೆಚ್ಚಿದರು. ಸಭೆ ಬೇಗ ಮುಗಿಸಿ, ಸೋಮುವಿನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. “ನಾನಿರೋ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್ ಆಡ್ರೆಸ್ ಶಾಂತಾರಾಂಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಿಮ್ಮನ್ನ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಮಾತನಾಡಿಸಬೇಕು “ಎಂದು ಕಾಂಟೆಸ್ಸಾ ಹತ್ತಿದರು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನರಿಗೆಲ್ಲ ಆಶ್ಚರ್ಯ ! ಸೋಮುವಿನ ಅದೃಷ್ಟ ನೋಡಿ ಅವರೆಲ್ಲಿ ಕರುಬಿದರು. ಶಾಂತಾರಾಂ, ಸೋಮು ಇಬ್ಬರೂ ಗೆಸ್ಟ್ ಹೌಸ್‌ಗೆ ಹೋದರು. ಸ್ವಾಮಿಗಳು ಸೋಮುವನ ಮಾತ್ರ ತಮ್ಮ ಕೋಣೆಗೆ ಕರೆದರು. “ನೋಡಿ, ಶಾಂತಾರಾಂ ಮನೇಲೀ ಪ್ರವಚನ ಮಾಡ್ತಿದ್ದಾಗ ನಿಂ ಮುಖ ನೋಡಿದೆ ! ನನ್ನ ಜೀವನದ ಕಥೆಯೆಲ್ಲ ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತು ಅಂತ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗ್ತಾಯ್ತು, ನನಗೆ ಯಾವ ವಿಧವಾದ ಪಾಂಡಿತ್ಯವೂ ಇಲ್ಲ ! ಜನರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮರುಳು ಮಾಡೋ ನಾಲಿಗೆ ಮಾತ್ರ ದೇವರು ಕರುಣಿಸಿದಾನೆ ! ಅದನ್ನೇ ಆಧಾರ ವಾಗಿಟ್ಟೊಂಡು ಭರ್ಜರಿ ಲೆಕ್ಚರ್ ಕೊಡ್ತೀನಿ ! ನೀವು ನನ್ನ ಗುಟ್ಟನ್ನ ಹೇಗೆ ಕಂಡು ಹಿಡಿದರೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ ! ಆದರೆ ನನ್ನ ಜೀವನ ನಿಂ ಕೈಲಿದೆ” ಅಂತ ಹೇಳಿದರು. ಸಂದೊಕದಿಂದ ಒಂದು ಚಿನ್ನದ ಸರವನ್ನ ತೆಗೆದು, “ಕ್ಯಾಲಿಫೋರ್ನಿಯಾ ಶ್ರೀಮಂತ ಒಬ್ಬ ನನ್ನ ಭಾಷಣ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದು, ನಿಮಗೆ ಬಹುಮಾನ !” ಅಂದರು

ಯಾಕೋ ಸುಮಾರು ತಿಂಗಳಿಂದ ಸೋಮುಗೆ ಗ್ಯಾಸ್ಟ್ರಿಕ್ ಪ್ರಾಬ್ಲಂ ಬರ್ತಾನೇ ಇಲ್ಲ. ಸುಖವಾಗಿ ದೋಸೆ ತಿನ್ನೊಂಡು ತಿರುಗಾಡ್ತ ಇದಾನೆ ! !

ಕರ್ತವ್ಯ

ಹೀಗಾಯಿತು ಹಿಂದೆ

ಹಾಗೆ ಏಕಾಯಿತು

ಎಂದೆನ ಬೇಡ.

ಇಂದೇನಾಗುತ್ತಿದೆ

ಎಂಬುದನೆ ನೋಡು !

ಮುಂದೆ ಹೀಗಾಗ ಬಹುದು

ಹೇಗಾಗ ಬಹುದೆಂದು

ಇಂದು ಕನವರಿಸಬೇಡ—

ಇಂದಿನಾ ಕರ್ತವ್ಯವ

ಇಂದೆ ನೀ ಮಾಡು !

ರಾ. ಪು. ನಂ.

ಧಾರವಾಡ ಬಂದರ ಆಗಲೇಬೇಕು

ಶ್ರೀಮತಿ ಅರುಣಾ ಆರ್. ಕಾಡಂತ

ಮುಢ್ಯಾಪ್ಪದ ಊಟದ ಬಿಡುವು. ಹುಡುಗರು ಊಟವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ಕೆಲವರು ಆಟದ ಬಯಲಿನಲ್ಲಿ ಆಟ ಆಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಕೆಲವರು ಪಾಠದ ತಯಾರಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿದ್ದರು. ಸ್ವಾಘ್‌ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಜನರಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲರೂ ಊಟಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅಂದಿನ ಸಂಯುಕ್ತ ಕರ್ನಾಟಕ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣೋಡಿಸುತ್ತಿದೆ. ಆಗಾಗ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ಹೊರಗೆ ನೋಡುತ್ತಲೂ ಇದ್ದೆ, ಒಮ್ಮೆಲೆ ನಾಲ್ಕಾರು ಹುಡುಗರು ಓಡೋಡುತ್ತ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದರು. ಒಬ್ಬ ಸಿದ್ಧನಿಂಗನ ಮಗ ಬಸನಿಂಗ, ಊಟದಲ್ಲಿ ಸಿದ್ಧನಿಂಗನ ಅಂಗಡಿ ಹಾಗೂ ತೋಟ ಇದ್ದವು. ಮತ್ತೊಬ್ಬ ಚೆನ್ನಬಸವ ಊಟದಲ್ಲಿ ಅವರಪ್ಪನ ಹೊಟೇಲು ಇತ್ತು ಎಲ್ಲರ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಚೆನಬಸ್ಯಾ ಆಗಿದ್ದ. ಇನ್ನೊಬ್ಬವನು ಕಲ್ಲಪ್ಪ ಎಲ್ಲರೂ ಸಲಿಗೆಯಿಂದ ಕಲ್ಯಾ ಅಂತಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸ್ಕೂಲಿನ ಮುಂದಾಳುಗಳಂ, ನಾಳಿನ ಮರಿಪುಢಾರಿ ಗಳು ಅಂತ ತಿಳಿದವರು 'ಏನೋ ಕ್ಲಾಸಿಲ್ಲೇನೋ' ನಾನಂದೆ 'ಅದ್ಯಾರೀ ಮಾಸ್ತರ್ ಬರಾಕ ಇನ್ನೂ 'ಹೊತ್ತೈತಿ' ಅಂದ ಬಸನಿಂಗ. ಏನೋ ಹಿಕ್‌ಮತ್ ನಡದೈತಿ ಅನ್ನಿಸ್ತು

'ಯಾಕ ಬಂದಿ' 'ನಾಕೇಳ್ವೆ' ಅದ್ಯಾರೀ ಏನಾರ್ಸ ಮಾಡ್ಬೇಕು ಕ್ರಾಂತಿಮಾಡ್ಬೇಕು 'ಅಂತನ್ನಸ್ತೇತಿ' ಅಂದ ಬಸನಿಂಗ 'ಹಂಗ' ಹಾಂಗಂದ್ರೇನೋ. ಗಡಾನೇಳೋ ನನಗ್ ಮನಾರ ದಗ್‌ದಾ 'ಐತಿ' ಅಂದೆ 'ಅದ್ಯಾರಿ ಸರಸ್ ಮತ್ತಸ್ ಧಾರವಾಡ ಬಂದ್ರ ಆಗಾಕ್ಯಬೇಕು' ಅಂದ ಬಸ್ಯಾ ನನಗ್ ಶಾಕ್ ಆದ್ವಾಂಗಾತು ಇವನ್ನ ಹ್ಯಾಂಗಾರ ಕಳ್ಳಿದ್ದ ಸಾಕು ಅನ್ನಸಾಕ ಹತ್ತು. ಯಾಕ್ ಹುಬ್ಬಿಯಾಗ್ ಹಾರೋಡ್ರೋಮ್ ಐತೆಲ್ಲಾ ಯಾವಾಗಾರ್ಸ ನಮ್ಮಂತ್ರಿ ಗಿಂತ್ರಿ ಬಂದ್ರಿರ್ಲೀ ಅಂತೈತೆಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ಧಾರವಾಡಕ್ಕ 'ಬಂದರ' ಹ್ಯಾಂಗ ಸ್ಯಾಂಕ್ಷನ್ ಮಾಡ್ವುದು ಅಲ್ಲ ಎಮ್ಮಿಗೇರಿ ಏನಾರ ಇವಂಗ ಸಮುದ್ರದ್ವಾಂಗ ಕಂಡೈತೇನೋ ? ಮತ್ತಸ್ ಈಗೇನ್ಮಾಡ್ಬೇರಿ ನೀವೆಲ್ಲಾ ನಾ ಅಂದ್ವೆ 'ನಾವು ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರ (ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ) ಮಾಡ್ಬೇವ್ರಿ' ಅಂದ ಬಸನಿಂಗ 'ಅದಕ್ಕ ಯವಸ್ತಾ (ವ್ಯವಸ್ಥೆ) ಮಾಡೀರಿ ? ನಾ ಕೇಳೋದ್ರಾಗ್ ಅಂದಬಿಟ್ಟ' ಬಸನಿಂಗ 'ಓ ಮಾಡ್ಬೇವ್ರಿ ನಮ್‌ತೋಟದ ಬಾಳಿಗೊನಿ. ನಮ್ಮಂಗ್ಲಿಂದ ಬೆಲ್ಲ, ಚುರ ಮುರಿ, ಬೊಬ್ಬಿ ತರ್ರೇನ್ರಿ, ಚೆನಬಸ್ಯಾ ಹೊಟ್ಟೆಂದ ಊಟ ಬರ್ರೈತ್ರಿ' ಅನ್ನಾದ

ಬಸನಿಂಗ, 'ಭಾರೀ ಆತಪಾ ಯವಸ್ತಾ' ಅಂದೆ ಮರಿಯಪ್ಪ, ಕರಿಯಪ್ಪ, ಗಿರಿಯಪ್ಪ ಎಲ್ಲಾ ಬರ್ತಾರೀ' ಅಂದ ಬಸನಿಂಗ ಮತ್ತೇನೈತಿ ನಂದು ? ನಾನೂ ಹೂಂ ಅಂತ ಯೋಚನಾಮಗ್ನನಾದೆ.

'ನಮ್ಮರ್ ಒಪ್ಪಿದ್ರಲೇ ಕಲ್ಯಾ' ಅಂದ ಬಸನಿಂಗ 'ಧಾರವಾಡ ಬಂದ್ರ ಆಗಕೆ ಬೇಕು 'ಘೋಷಣೆ ಹೊರಟಿತು. ಧಾರವಾಡ ಬಂದರ ಆಗಲೇಬೇಕು ಬ್ಯಾನರ ಹಿಡಿ ದಿತ್ತು ಮರಿಯಪ್ಪ, ಕರಿಯಪ್ಪ ಜೋಡಿ! ಯಾವತ್ತೂ ಓರೇಹುದ್ದರಿ ತೆರೆಮರೆಯಲ್ಲಿ ಎಂಬಂತೆ ಬಸನಿಂಗ ಚೆನ್ನಬಸವ ಹಿಂದೆ ಹಿಂದೆ ನಡೆದಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬರೊಂದೆ ಒಬ್ಬರಾಗಿ ಹುಡುಗರು 'ಏನೋ ನಡ್ವೈತಿ' ಅನ್ನೋ ಕುತೂಹಲಕ್ಕೋ ಏನೋ ಸೇರಾ ಇದ್ದು.

ಹುಡುಗರ ಗದ್ದಲ ಕೇಳಿ ಹಿಪ್ಪರಿ, ಜಿಯಾಗಾಪ್ರಿ ಮಾಸ್ತರರು ಮ್ಯಾಪಿನ ರೋಲು ಸಹಿತ ಬಂದು ಅದ್ವಿಂದಗಸ ಒಂದಿಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟರು. ಇನ್ನೂ ಮೆರವಣಿಗೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ಕಂಪೌಂಡ ದಾಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರು ಬಂದೇಬಿಟ್ಟರು, ತಿದ್ದಿ ತೀಡಿದ ಬೆಳನ್ನ ಧೊತರ ನೆಹರು ಜುಬ್ಬಾ, ಖಾದಿ ಜಾಕೀಟಾ, ಗಾಂಧಿ ಟೊಪ್ಪಿಗೆ ಎತ್ತರದ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಥಾಳಾಗಿ ಎದ್ದು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದ ವಿಭೂತಿ ಶೋಭಿಸುತ್ತಿತ್ತು ತುಂಬು ಗಾಂಭೀರ್ಯದ ಗೌರವಯುತ ವ್ಯಕ್ತಿತ್ವ ! ಎಂಥಾ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲ್ರು ಎಂಥಾ ವಿಧ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು ಅನ್ನಿಸ್ತು. ಏನ್ನಲೇ ಅದೂ.....ಸಾಲಿಗ್ಯಾಕ ಬರ್ತೀರಿ ಮಂಗಳ್ಯಾಗಳೆ ಎಂದೆನ್ನುತ್ತ ಪ್ರಿನ್ಸಿಪಾಲರ ಕೈಗೆ ಸಿಕ್ಕ ಬಸನಿಂಗನ ಕೆನ್ನೆಗೆ ಇಕ್ಕರಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು ! ಗುಡ್ಡದ ಮ್ಯಾಲಿನ ಹನುಮಪ್ಪನ ಮುಖಾಸೂ ನಾಚೂ ಹಂಗ ಬಸನಿಂಗನ ಮುಖ ಆತ್ತು ! ಮೆರವಣಿಗೆ ಬರಖಾಸ್ತ್ ಆತು. ಕ್ರಾಂತಿ ಮಾಡೂಣಂದ್ರ ನೂರೆಂಟು 'ಅಡ್ಡಿ' ಅಂತಂದು ಮತ್ತೆ ಪೇಪರಿನ್ಯಾಗ ಕಣ್ಣಾಡಿಸ್ತಾಕ ಹತ್ತಿದ್ದ 'ಸರಸ ಇಂಗ್ಲೀಷ ಕ್ಲಾಸ್ ಈವತ್ತರಸ ನೀವ್ ತಗೋತೀರಿ' ಗಿರಿಯಪ್ಪ ಕೇಳಿದ "ಆಯಿತು ಬಂದೆ" ಎಂದು ಕ್ಲಾಸಿನತ್ತ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಟ್ಟೆ. ಏನೂ ಆಗೇ ಇಲ್ಲ ಅಂಬೋಹಂಗಿತ್ತು. ಎಂದಿನಂತೆ ಸ್ಕೂಲಿನ ವಾತಾವರಣ, ಶಾಂತ ಪ್ರಶಾಂತವಾಗಿತ್ತು.

ಸೋಮಾರಿಗ್ಗು

ಎಂ. ಎಸ್. ಕೆ.

ಮೈಗಳತನ ನಮಗೆ ಪುರಾತನಕಾಲದಿಂದಲೂ ತಲೆತಲಾಂತರವಾಗಿ ಅಂಟಿಕೊಂಡು ಬಂದಿರುವ ಜಾಡ್ಯ. “ಈ ಕೆಲಸ ನಾಳೆಮಾಡಿದರಾಗದೆ ?” ಎಂದು ಕೈಲಿರುವ ಕೆಲಸ ವನ್ನು ಬದಿಗಿಟ್ಟು ಮುಸುಕುಹಾಕಿ ಮಲಗಿಯೋ ಇಲ್ಲ ಕಾಡುಹರಟೆ ಹೊಡೆಯುವುದ ರಲ್ಲಿಯೋ ನಾವು ನಿಶ್ಚೀಮರು. ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮನು ಮೂರಿಸುವ ದೇಶಗಳು ಬಹಳ ಇರಲಾರವು.

ಅನೇಕ ಹಿಂದಿನಕಾಲದವರು “ಈ ಕಾಲ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು ನೋಡಿ. ಇಂದಿ ನೋರು ಏನೂ ಕೆಲಸಾನೇ ಮಾಡೋಲ್ಲ. ಆ ಕಾಲ ಹ್ಯಾಗಿತ್ತಪ್ಪಾ. ಜನ ಹ್ಯಾಗಿದ್ದ್ರಾ ಏನ್ನತೆ,” ಅಂತ ಹೇಳೋದು ಕೇಳ್ತಾನೇ ಇರ್ತೀವಿ. ಆ ಕಾಲದ ಜನರು ಅಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದರೇ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಉತ್ತರ ಸಿಗಲಾರದು. ಅಂದಿನ ಜನದ ಕರ್ತವ್ಯಪ್ರಜ್ಞೆಗೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಕಥೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆಳಕನ್ನು ಚೆಲ್ಲಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಮನ್ಮಹಾರಾಜರು ಆಳುತ್ತಿದ್ದ. ಕಾಲ. ಆಳುವ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿಗಳ ಸೇವಾಸಕ್ತರಾಗಿ ಅನೇಕ ಅತಿರಥರೂ ಮಹಾರಥರೂ ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರೂ ಡನೆ ರಥವಿಲ್ಲದ ಪದಾತಿಗಳೂ ಸೇರಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ರಾಜ್ಯ ಸುಭಿಕ್ಷವಾಗಿತ್ತು. ಎಲ್ಲೆಲ್ಲೂ ಶಾಂತಿ ಸಂಭ್ರಮ ತಾಂಡವಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಮಹಾರಾಜರು ಪ್ರಸನ್ನರಾಗಿ ದ್ದರು. ಅವರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರೆಲ್ಲಾ ನಮಗೆ ಪ್ರಭುಗಳ ಮುಂದಿನ ವರ್ಧಂತಿಯ ಲ್ಲಾದರೂ ರಾಜಕಾರ್ಯ ಪ್ರಸಕ್ತ, ರಾಜಕಾರ್ಯ ಪ್ರವೀಣ, ರಾಜಸೇವಾಧುರೀಣ. ರಾಜತಂತ್ರ ಪ್ರವೀಣ, ಜನಸೇವಾಧುರಂಧರ ಇತ್ಯಾದಿ ಇತ್ಯಾದಿ ಅನೇಕಾನೇಕ ಜಿರುದು ಬಾವಲಿಗಳಲ್ಲಿ ತಮಗೆ ಯಾವುದು ಬರಬಹುದೆಂಬ ಕಲ್ಪನೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿ ವಿಚಾರ ಮಗ್ನರಾಗಿ ನೀರೀಕ್ಷಾಕಾಂಕ್ಷಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ಇಂಥಾ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದೂರು. ಅಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನ್ನುಗಳಿದ್ದವು. ಆ ಊರಲ್ಲಿ ಹಾದುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ರೈಲ್ವೇಲೈನ್ ಈ ಸ್ಟೇಷನ್ಗಳ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ನಿಗದಿ ಪಡಿಸಿತ್ತು. ಈ ಸ್ಟೇಷನ್ಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ತಂತಮ್ಮ ಆಧಿಕಾರ

ವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಚಲಾಯಿಸಿ. ಶಾಂತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿ, ಧರ್ಮವನ್ನು ಎತ್ತಿಹಿಡಿದು, ತಮ್ಮ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಗಳ ಮೂಲಕ ಆಳುವ ಪ್ರಭುಗಳನ್ನು ಪ್ರಸನ್ನಚಿತ್ತರಾಗಿಟ್ಟಿದ್ದರು

ವಿಚಾರ ಹೀಗಿರುವಾಗ ಒಂದು ಕರಾಳ ರಾತ್ರಿ ಮನೆ ಧಾರಾಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಒಬ್ಬ ಪೇದೆ ತನ್ನ ಮೇಲಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಎಬ್ಬಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟ. ಆ ಅಧಿಕಾರಿ ತನ್ನ ಕಂಬಳಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತೆಸೆಯುತ್ತಾ “ಛೂ ನಿನ್ನ...” ಎಂಬ ಸಹಸ್ರನಾಮವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಾ ಎದ್ದ. ಸಂಭಾಷಣೆ ಹೀಗಿತ್ತು.

“ಸಾರ್ ರೈಲ್ ಲೈನ್ ಮೇಲೆ ಹೆಣ ಬಿದ್ದಿದೆ ಸಾರ್. ಸೂಯ್ ಸೈಡ್ ಇರಬೋದು”

“ಛೂ ನಿನ್ನ...ಆ ಬೇವರ್ಸೀ ಹೆಣ ನಮ್ಮ ಕಡೇಗಿದ್ದೋ ಇಲ್ಲಾ ಆಕಡೇಗೋ

“ಸ್ವಲ್ಪ ನಮ್ಮ ಕಡೇಗೇ ಇದೇ ಸಾರ್”

“ನೀನು ಅದನ್ನ ನೋಡಿದಾಗ ಬೇರೇ ಯಾರಾದ್ರೂ ಇದ್ದೇನೋ ?”

“ಯಾರೂ ಇರಲಿಲ್ಲ ಸಾರ್. ನಾನೊಬ್ಬೇ ನೋಡಿರೋದು”

“ಲೋ ಬೇಕೂಫ. ಅದನ್ನ ಹಾಗೇ ಆ ಕಡೇಗೇ ತಳ್ಳಿ ಬರಬಾರದಿತ್ತಾ; ಮಂಕುಮಂಡೇವು. ಅಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಗಿದ್ದಿ ಇದ್ದಿದ್ದೇ ಇನ್ನೇನಿತ್ತು. ಬೇಗ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನ ಆ ಕಡೆಗೆ ತಳ್ಳಿ ಹಾಳಾಗಿಹೋಗು. ಯಾರೂ ನೋಡ್ವಾರ್ದೂ ಹುಶಾರ್ ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ಸ್ಟೇಷನ್ನೋರು ತಲೆ ಚಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳೀ. ನಂಗ್ಯಾಕೆ ಆ ತಲೆ ನೋವು” ಎಂದು ಅಜ್ಜಿ ಇತ್ತು ಮತ್ತೆ ಮುಸುಕುಹಾಕಿ ಮಲಗಿ ಶೌರ್ಯ ಸಾಹಸ ಪದಕಗಳ ಸವಿಗನಸು ಕಾಣಲು ತಯಾರಾದ.

ಈ ಕಥೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದ ಸ್ನೇಹಿತರೊಬ್ಬರು ಗಹಗಹಿಸಿ ನಕ್ಕು” ಎಂಥಾ ಗುಗ್ಗೂರೀ ಅವನು. ಇಂಥಾ ಛಾನ್ಸ್ ಕಳೆಕೊಳ್ಳಾರಾ ಮನೆ ಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬಂದ ಲಕ್ಷ್ಮೀನ ಹೋರಗೆ ಕಳಿಸ್ತಾರಾ ಅದಕ್ಕೇ ಹೇಳಿದ್ದು ಆ ಕಾಲದ್ದೋಗೊ ಸ್ವಲಾನೂ

ಇನಿಷಿಯೇಟೀವ್, ಆಸೆ ಏನೂ ಇರ್ಲಿಲ್ಲಾಂತ ತನಗೇನೋ ಬೇಡಾಂದ್ರೆ ಬೇರೆಯವರಿಗೂ ಬೇಡ್ವಾ ? ಆ ಸ್ವೇಷನ್ನಿನ ಪೇದೆಗಳಗತೀ ಏನೂ ? ಈಗಿನ ಕಾಲದವರಾಗಿದ್ರೇ ಎಲ್ಲೋ ಜಿದ್ದಿದನ್ನ ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತಮ್ಮ ಏರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಕೇಸ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಿ ಸಂಬಂಧಿಗಳನ್ನು ಹಿಂಡಿ ಅಷ್ಟೋ ಇಷ್ಟೋ ಬಡ್ತೊಳ್ಳಿದ್ರು. ಎಂಥಾ ಸೋಮಾರಿಗಳಪ್ಪ ಆ ಕಾಲದೋರು” ಎಂದು ಮುಕ್ತಾಯಗೊಳಿಸಿದರು.

ಮುಂದೆ ೨೦೪೦ರಲ್ಲೋ ಇಲ್ಲಾ ೨೦೫೦ ರಲ್ಲೋ ಅಂದಿನ ಮುದುಕರು ಹೀಗೆ ಹೇಳ್ಬೋದು” ೧೯೯೫-೨೦೦೦ನಲ್ಲಿ ಹ್ಯಾಗಿದ್ರಪ್ಪಾ ಜನರು. ಒಳ್ಳೇ ಪಾದ್ರಸ, ಪಾದ್ರಸದ್ ಥರಾ ಇದ್ದೂ. ಈಗಿನ ಜನ ಇದ್ದಾನೋಡಿ. ಶುದ್ಧ ಸೋಮಾರಿಗ್ಗು. ಯಾತಕ್ಕೂ ಪ್ರಯೋಜ್ಞವಿಲ್ಲ. ಸಮ್ಮೇ ತಿನ್ನೋಕ್ ಲಾಯುಬ್ಬಿ”

ಈಗ ನೀವೇ ಹೇಳಿ ಸೋಮಾರಿಗಳು ನಾವೋ ಅವೋ ?

‘ಪವರಂ ಜ್ಯೋತಿ’

‘ಪರಂಜ್ಯೋತಿ
ಎಂದು ಪೊಗಳಿದರೂ
ಈ ವಿದ್ಯುತ
ಪವರಂ ಜ್ಯೋತಿ
ಬಿಡಲಿಲ್ಲ
ಲಾಗ ಹಾಕುವ ತನ್ನ
ಬುದ್ಧಿ ಕೋತಿ

ಎನ್. ಸ್ವಕಾಶ್

ಪೀ"ಪಿನಟ್ ಬ್ರಿಟ್ಲೆ"

ಎನ್ ಎಸ್ ಎಸ್

ಚಿಕ್ಕಂದಿನಿಂದಲೂ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದ ತಿಂಡಿಗಳೆಂದರೆ ಪಂಚಪ್ರಾಣ. ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಅವನ ಮಿಕ್ಕ ಸ್ನೇಹಿತರು ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ತಿಂಡಿಗೆ ತಮ್ಮ ಟಫಿನ್ ಡಬ್ಬಿಗಳಲ್ಲಿ ಇಡ್ಲಿ, ಉಪ್ಪಿಟು, ಚಪಾತಿಗಳನ್ನು ತಂದರೆ ರಂಗನಾಥ ಗುಲ್ಪಾವಟಿ, ಪಾಕಂಪಪ್ಪು, ಕಜ್ಜಾಯಗಳನ್ನು ತರುತ್ತಿದ್ದ. ತಂದಿದ್ದಲ್ಲ ವನ್ನೂ ಮಿಕ್ಕ ಯಾರಿಗೂ ಕೊಡದೆ ತಾನೇ ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದ. ಅಪರೂಪಕ್ಕೆ ಅವನು ತರುತ್ತಿದ್ದ ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆಗಳನ್ನು ತಿನ್ನುವಾಗ ಮಾತ್ರ ಅವನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕವರ ಸಹಾಯ ಬೇಕಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಸುಲಭವಾಗಿ ಚೂರು ಮಾಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗದ ಈ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಂದಾಗ, ನನ್ನನೇ ಇನ್ನೂ ಒಬ್ಬಿಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಕರೆದು, ನಮ್ಮ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬಯಸುತ್ತಿದ್ದ. ಗಟ್ಟಿಯಾದ ಹಲ್ಲುಗಳನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು. ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆಯನ್ನು "ಕಾಗೆ ಎಂಜಲು" ಮಾಡಿ, ಚೂರು ಚೂರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಈ ಪ್ರಯಾಸದ ಪ್ರಯತ್ನಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಫಲವಾಗಿ ನಮಗೂ ಕೆಲವು ಉಂಡೆಯ ಚೂರುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಈಗ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ನನ್ನಂತೆಯೇ ವಯಸ್ಸಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಬಾಯಿಚಪಲ ಹೋಗಿಲ್ಲ. ಈಚೆಗೆ ಅವನ ಡಾಕ್ಟರು ಅವನಿಗೆ ಡಯಾಬಿಟಿಸ್ ಶುರುವಾಗುವ ಚಿಹ್ನೆಗಳಿವೆಯೆಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ನೀಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಬೆಲ್ಲದ ತಿಂಡಿಗಳೆಂದರೆ ಒಂದು ಬಗೆಯ ನಿಕ್ಕಪ್ಪ. ಕ್ಲಬ್ಬಿಗೆ ಹೋಗಿ ಚಂಪಾಕಳಿ, ಚಂದ್ರಹಾರ, ಸೋಹನ್ ಪಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಕಲಿತಿರುವ ಅವಳು ಹಳೇ ಕಾಲದ ಪುರಿಉಂಡೆ, ನಾಮದ ಹಲಗೆ, ಪಾಕಂಪಪ್ಪುಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದು infra dig ಎಂದು ಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ. ರಂಗನಾಥನ ಮಕ್ಕಳೂ ಅವರ ತಾಯಿಯಂತೆಯೇ "ಸುಧಾರಿತ" ಸಿಹಿ ತಿಂಡಿಗಳ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳು,

ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ತನ್ನ ಬಾಯಿ ಚಪಲ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಇದು ಒಂದೇ ಮಾರ್ಗ. ಬಯಕೆಯಾದಾಗ ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಬೆಲ್ಲದ ತಿಂಡಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುವುದು, ಆದರೆ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡುವುದು ನಾವು ತಿಳಿದು

ಕೊಂಡಪ್ಪ ಸುಲಭವಲ್ಲ. ಮೂದಲನೆಯದಾಗಿ ಎಲ್ಲ “ಕಾಂಡಿಮೆಂಟ್” ಅಂಗಡಿಗಳೆಲ್ಲೂ ರಂಗನಾಥ ಬಯಸುವ ಬೆಲ್ಲದ ಪಾಕದ ತಿಂಡಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹು ಕಷ್ಟದಿಂದ ಅಂತಹ ತಿಂಡಿಗಳು ಸಿಕ್ಕುವ ಅಂಗಡಿಗಳನ್ನು ಪತ್ತೆ ಹಚ್ಚಿದರೆ, ಆ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಧೈರ್ಯವಾಗಿ ಗಟ್ಟಿ ಧ್ವನಿಯಲ್ಲಿ ತನಗೆ ಬೇಕಾದ ಪದಾರ್ಥವನ್ನು ಕೇಳುವುದು ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಕಷ್ಟ. ಇತರ ಗಿರಾಕಿಗಳ ಎದುರಿಗೆ ಈ ನರತಕೂದಲಿನ, ಕೆಲವು ದಂತಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡ ವ್ಯಕ್ತಿ, ಹಳೆಯಕಾಲದ ಈ ತಿಂಡಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಉಚ್ಚರಿಸಿ ಕೇಳಿದರೆ ಜನ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಾರೆಂಬ ಸಂಕೋಚ ನಮ್ಮ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ. ಆದರೂ ಅವನ ಬಾಯಿಚಪಲ ಅವನಿಗೆ ಕೆಲವು ಸಲ ಹುಚ್ಚು ಧೈರ್ಯವನ್ನು ತಂದು ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ಈಗ ನಾನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವ ಪ್ರಸಂಗ ಈಚೆಗೆ ಆದದ್ದು. ರಂಗನಾಥ ಸಾಯಂಕಾಲ ವಾಯುವಿಹಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೊಂದು ದಿನ, ಅವನಿಗೆ sudden ಅಗಿ ಪಾಕಂಪಪ್ಪಿನ ಬಯಕೆಯಾಯಿತು. ಅದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅವನ ದೃಷ್ಟಿಗೆ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಒಂದು ಕಾಂಡಿಮೆಂಟ್ ಸ್ಟೋರ್ ಗೋಚರವಾಯಿತು. ರಂಗನಾಥ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋಗಿ “ನನಗೆ 50gm ಪಾಕಂಪಪ್ಪು ಬೇಕು” ಎಂದು ಕೇಳಿದ. ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಿಕ ರಂಗನಾಥನನ್ನು ದುರುಗುಟ್ಟಿ ನೋಡಿ ತಲೆ ಅಲ್ಲಾಡಿಸಿದ. ಆದರೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಸಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪೇರಿಸಿದ್ದ ಪಾಕಂಪಪ್ಪು ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ರಂಗನಾಥ ಆ ಶೀಘ್ರವನ್ನು ತೋರಿಸಿ, ಮತ್ತೊಮ್ಮೆ ಪಾಕಂಪಪ್ಪು ಬೇಕೆಂದ, ಕಹಿಮುಖವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು, ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಿಕ “ಓಹೋ ನಿಮಗೆ ಚಿಕ್ಕಿ ಬೇಕೋ ಹಾಗೆ ಹೇಳಿ” ಎಂದ ರೇಂಕರಿಸಿದ, ಅಂಗಡಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಗಿರಾಕಿಗಳು ರಂಗನಾಥನನ್ನು ನೋಡಿ ನಿಕೃಷ್ಟ ನಗೆ ಬೀರಿದರು. ರಂಗನಾಥ ಹಲ್ಲುಕಚ್ಚಿಕೊಂಡು “ಚಿಕ್ಕಿಕೊಡಿ” ಎಂದು 50gm ಪಾಕಂಪಪ್ಪು ಖೀರಿದಿಸಿದ, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ Jeans ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ ಅಮೇರಿಕನ್ accent ನಲ್ಲಿ “Please give me a Pound of Peanut brittle” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು. ಪ್ರಸನ್ನನಾದ ಅಂಗಡಿಯವ ಅದೇ ಬಡ ಪಾಕಂಪಪ್ಪನ್ನು ತೂಕ ಮಾಡಿ ಆಕೆಗೆ ಕೊಟ್ಟ.

ತತ್ಕ್ಷಣ ರಂಗನಾಥನಿಗೆ ಅನ್ನಿಸಿತು. ಅದೇ ರೀತಿ ಪುಳ್ಳಂಗಾಯಿ ಉಂಡೆ, ಗುಲ್ಪಾವಟೆಗಳಿಗೆ ಆಕರ್ಷಕ ನಾಮಕರಣ ಮಾಡಿದರೆ, ಅವೂ ಸುಲಭವಾಗಿ ದೊರಕಿ ತನ್ನ ಬಾಯಿ ಚಪಲ ತೀರಬಹುದು.

ದಕ್ಷಿಣಭಾರತವಾಣಿ
(ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದು ಸ್ಥಾಂಪಲ್‌ಗಳು)
ಅಹಾ !

ನಗನೆ ಕವಿ ಕುವಾರವ್ಯಾಸ

ರಾಜಧರ್ಮ ಪರ್ವ

ನಾವು ಬರಿಗೈಯವರೆ, ನಮಗೇನು
ಡಿಲ್ಲಿಯ ಕೆಲಸ, ವುಂಡು ಕೈ
ಎತ್ತುವೆವು ಕುಳಿತಲ್ಲೆ ಹಂಗಾಗಿಹೆವು ಅಮೆರಿಕದೊಳು ||
ನಾಡಿಗೆ ಅಹಿತ ಬಗೆದರು ಅವರು
ಕಿಕ್ ಬ್ಯಾಕುಗಳುಮೆಮ್ಮಲ್ಲಿ ಲವವಿ
ಲ್ಲಾವು ತ್ವರದಿ ಎನ್ರಾನ್ ಒಪ್ಪಂದವ ರದ್ದು ಪಡಿಸೆಂದ ||

ಮೂತುಗಳು ಸೊಗಸುವುದೆ ದಾಹದಿಂ
ದಾತುರರಿಗೆಲೆ ಅಣ್ಣ ತಾರೌ
ಸಾಹಾರ್ದದಿಂದೊಲಿ ದಿತ್ತುದೇ ತೃಪ್ತಗಮ್ಮತಧಾರೆಯದು ||
ಏತಕೀಗದ ಲವನಲು ಜಯ
ಲಲಿತ ಮುಖಿ ನಸುನಗುತ ಟ್ರಿಬ್ಯೂನಲ್
ಕೊಟ್ಟ ಐದು ಟಿ. ಎಂ. ಸಿ ಆರ್ಡರನು ತಡವಿದಳು ಕರದಿಂದ ||

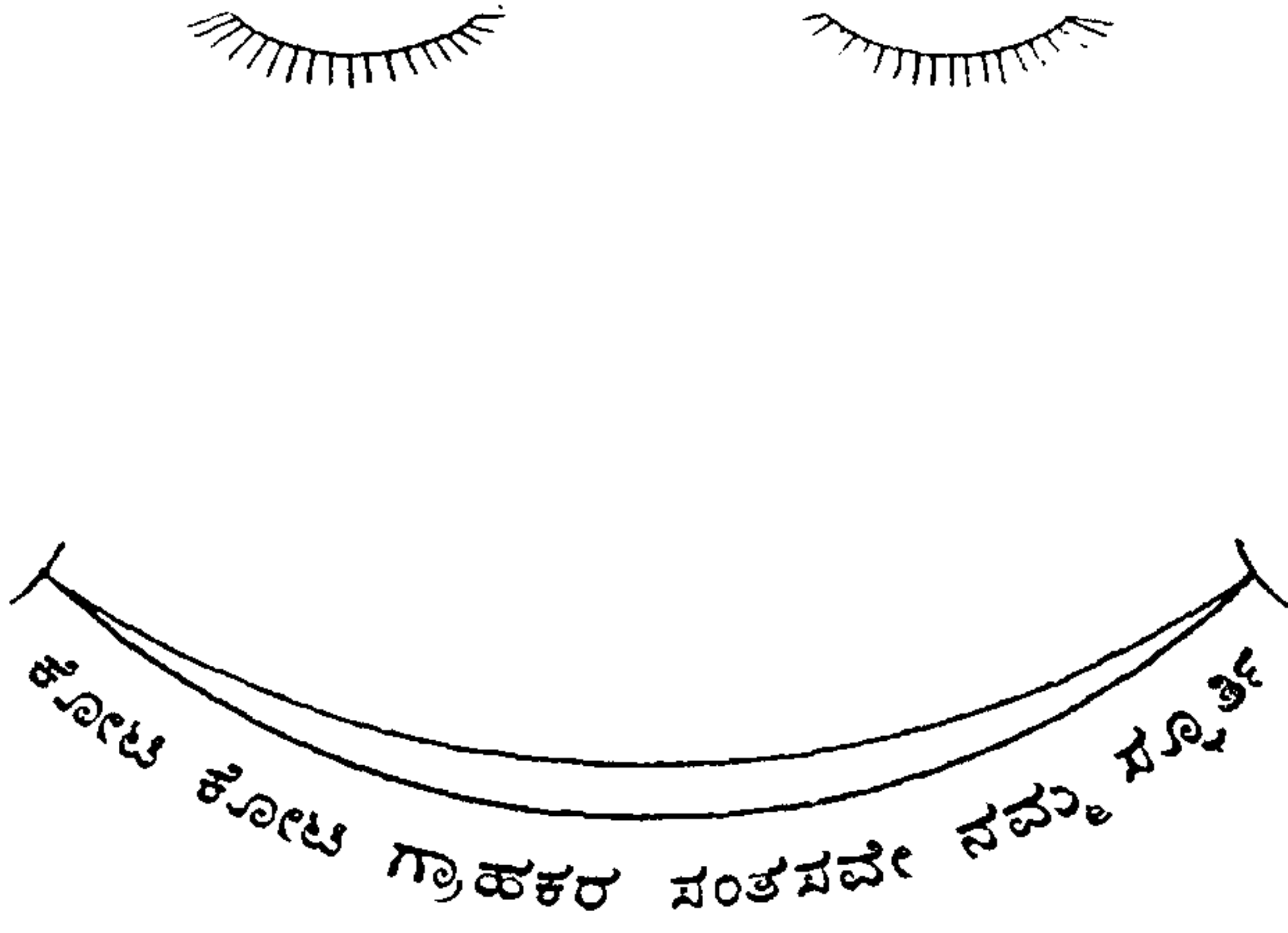
ಉದ್ಯೋಗ ಪರ್ವ

ಸ್ವೇಟಿಗಿದು ಭಾಸುರ, ಕನ್ನಡಿಗರಿಗೆ
ಪರಮಜ್ಯೋತಿಯಸಾರ, ಪರಿಸರ
ಪ್ರೇಮಿಗಳ ತತ್ವವಿಚಾರ, ಕಂತ್ರಿಜನಕೆ ದುರ್ಬುದ್ಧಿಗುಣ||
ಉದ್ಯಮಿಗಳ ಮಂದಾರ ವಿದ್ಯಾ
ಪರಿಣತರಭಿದುರ ವಿದ್ಯುತ್‌ಸ್ಥಾವರಕೆ
ಗುರುವೆನಲು ರಚಿಸಿದ ಕೊಜೇಂಟ್ರಿಕ್ಸ್‌ಯೋಜನೆಯ ||

ಸ್ತ್ರೀ ವಿಲಾಪ ಪರ್ವ

ಮಗನೆ ಬಾಲಕೃಷ್ಣನಕೇಳು ಹರಿಮುಕುಂದಾ
ದಿಗಳೆ ಚಂದ್ರ ನೆಮ್ಮ ಚಿತ್ತವಲ್ಲಭನ
ಳಿಯ, ಭಾವಮೈದುನನೀತ ನಿಮಗೆ ಶಶಿಬಾಬು
ಮುರಿದು ಬಿದ್ದಿತು ಚೈತನ್ಯರಥ ಪಾ
ತಕಿಯು ನಾನಂದೊರಲುತ ಪತಿದೇವನನು ಕೈ
ನೆಗಹಿ ಕೃಷ್ಣ ಕಾಂತನ ಕೈಯಲಿ ಕೊಟ್ಟಳಾ ಸತಿ ||
ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಸಾಕು !

-ಹಾ. ರಾ.

ಕೆನರಾ ಬ್ಯಾಂಕ್
(ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರದ ಉದ್ದೇಶ)

ಪ್ರಧಾನ ಕಚೇರಿ, ಜಿ. ಸಿ. ರಸ್ತೆ, ಬೆಂಗಳೂರು 560 002

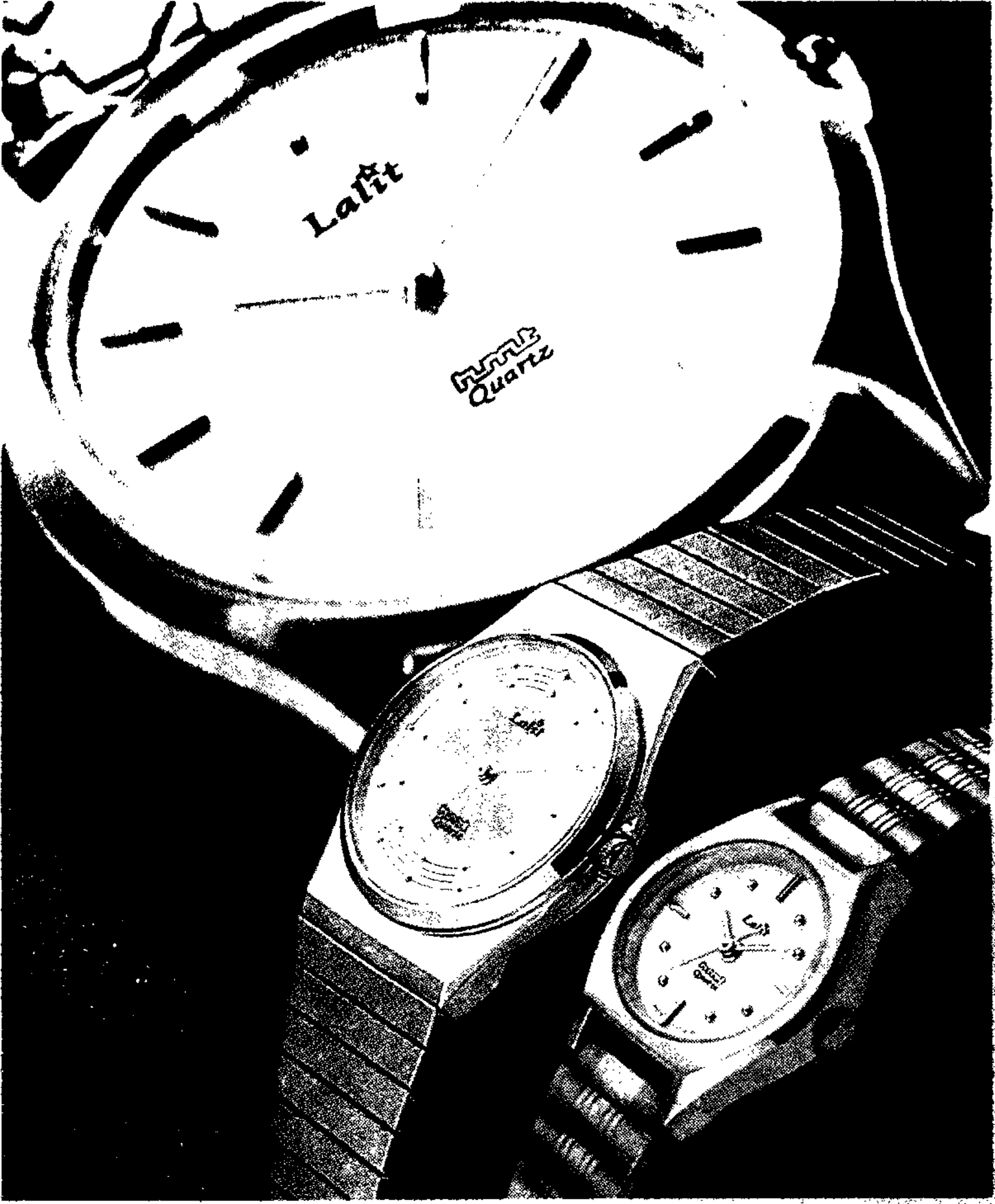
With Best Compliments from

Ravi Graphics

Quality Offset Printers

62, 4th Cross, SSI Area
Rajajinagar, Bangalore 560 010
☎ 335 5536, 338 7163

— ಹೂಂಗೆ ತಕ್ಕ ಮೌಲ್ಯ ಹೂದ ಬೆಲೆಯನ್ನು ಅರಿತವರಿಗಾಗಿ. —

ರೂ. 440ಕ್ಕೆ ಮೇಲ್ಪಟ್ಟು ಬೆಲೆ

Lalit ★
QUARTZ
— from —
hmt

Printed by V.R. NATH for the Publisher M. SHIVAKUMAR, Published and owned by M. SHIVA KUMAR. 36. 6th Main Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Printed at IMPRESSIONS. 404. Sampige Road, Malleswaram, Bangalore-560 003. Editor : M. SHIVAKUMAR.